
S E V G İ L İ OKUYUCULAR

•
İNSANLIK OLARAK son dönemlerde daha da ağırlaşan sınavlar içerisinde geçiyoruz. İçinde bulunduğumuz anlayıştan bizi sıçratmak için değişim tesirlerinin baskısı sürekli artıyor. Zaman zaman bu tesirleri yorumlayamayacak kadar yoğun duygusal anlar içinde kaldığımız oluyor. Ülke olarak, olaylara duygusal bir seviyeden verdiğimiz tepkilerin artık yerini makul bir anlayışa bırakması gereken günlerdeyiz.

Kainatın her noktasında, her yerde sürekli olarak bir değişim, bir gelişim gerçekleşmekte, bir realiteden diğer bir realiteye süratli geçişler yaşanmaktadır. Bir realitenin hakkını verdikten sonra, yani o realitenin bilgisine sahip olduktan sonra, artık isterseniz de o realitede kalmazsınız. Şu an içinde bulunduğumuz realiteden, anlayıştan sıyrılmak bizlere zor geliyor. O nedenle sıkıntılı zamanlar, ıstıraplı anlar yaşıyoruz. Biz istemesek bile kabuk üzerimizden atılıyor. Çünkü değişimin yasası böyle...

Elde etmiş olduğumuz bilginin enerjetik baskısı, yani iç baskısı, iç dinamizmi bizleri muhakkak bir dış dinamizme, bir yükselmeye, sıçramaya maruz bırakıyor. Tüm insanlık olarak sıçramaya hazırlandığımız bu dönemde yayların maksimum derecede gerilmesini deneyimliyoruz.

Yaşadığımız olayları dikkatle gözlemek, bilgisini almak, vicdanı makul seviyeye taşımak, duygu seviyesinin üzerine çıkmak bu son dönemde ihtiyacımız olan konulardır. Yüzümüzü hep ileriye dönerek, ana geminin hedefine ilerlediğini hiç unutmamalıyız. Gemi içinde kimileri aşağı doğru iner, kimileri geminin arkasına doğru yürür ama gemi hep ileri, hedefine doğru yol alır. İnsanlık gemisinin yolu açık olsun!

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür

K. Levent KOSOVA

Genel Yayın Yönetmeni

Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu

Cemal GÜRSOY

Çeviri ve Redaksiyon

Yasemin TOKATLI

Evren POZAN

Grafik Uygulama

Erkan TURAN

Kapak

Ferda GÜRSOY

Dizgi

Ruh ve Madde Yayınları

Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı

Kurtiş Matbaacılık

ISSN 1302-0676

EYLÜL 2009 Sayı: 596 Cilt: 50

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6200604-4
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildirin. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.

<http://www.bilyay.org.tr>

<http://www.ruhvemadde.com>

e-mail: bilyay@bilyay.org.tr

info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:

Arka Kapak (renkli)	250 USD
Ön Kapak İçi	100 USD
Arka Kapak İçi	100 USD
İç Tam Sayfa	75 USD
İç Yarım Sayfa	50 USD

İçindekiler

- 4 **Realite-Uyum Sağlama Kapasitesi** Ergün Arıkdal
- 10 **Form Dalgaları** Jean Drouin
- 13 **Varlıküstü Alem**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 14 **İçimize Yolculuk** İsmet Yalçın
- 18 **Canlı Varlıkların Ölümsüzlüğü** Martinus
- 26 **İsteklerimiz** Duygu Güner
- 28 **Tıbbın Geleceği** Dr. Larry Dossey
1. Bölüm
- 32 **Vicdanın Israrlı Etkisi** Dr. Bedri Ruhselman
- 35 **Sevgi Bilgeliktir** Varlık: Beyaz Kartal
- 38 **Bir İnsan Kendi “Anlam”ını Nasıl Bulabilir?** Dr. Maurice Nicoll
- 40 **Yeniye Açık Olmak** Nuray İsrail
- 42 **Gerçeği Bilebilmek** Roy Eugene Davis
- 46 **Kötü Tesirlerden Nasıl Kurtuluruz?** Ergün Arıkdal
- 47 **Karşılık** Varlık: Andre Luiz
Akış
- 48 **Bedenim Bana Ne Anlatmak İstiyor?** Robin Norwood
- 53 **EARTH Yıllık Toplantısı** Tülin Etyemez
Haber
- 54 **En Büyük Engeller İçimizde** Günay Yalçın
2. Bölüm
- 58 **Cılız Kurbağa**
Öykü
- 60 **Eğitim: İç Potansiyelin Açığa Çıkarılması** Lorna St. Aubyn
- 63 **Etkinlikler**

REALİTE

Uyum Sağlama Kapasitesi

Ergün Arıkdal

RUH VARLIĞI bedene enkarne olmadan evvel, enkarne oluşunun maksadını, hedefini, gayesini taşıyan esaslı bir planla, özellikle astraldeki şuura kaydedilmiş, astral bedenine kaydedilmiş bir bilgi yüküyle doğar ve mümkün olduğunca bu planı uygulamaya çalışır. Zaten esas olan da budur. Yani sizin enkarne olduğunuz ortama sağladığınız uyum derecesine göre, hayat planınızı realize etme şansınız vardır.

Ruhun vazife ortamına uyum sağlama kapasitesi birtakım nitelikler olarak, karakter ya da rol üstlenme biçiminde ortaya çıkabilir. Ancak bu planın tamamıyla, yani bütün detaylarıyla uygulanması o kadar kolay bir iş değildir. Ruhsal varlığın enkarnasyon yoluyla fizik hayat içerisinde uygulamak zorunda olduğu plan bir detay planı değildir, bir uyum sağlama planıdır. O varlığın gelişimine uygun bir realite içerisinde, şu kadar müddet zarfında, şöyle bir tatbikatın yapılması zarureti vardır. Buna ait detaylar ise planda yer almaz. Uyum sağlama bakımından birçok zorluklarla karşılaşabilir ve uyum sağlama kapasitesindeki iniş çıkışlar varlığın planını tam olarak gerçekleştirmesinin önünde bir engeldir.

Bazı durumlarda, bulunduğu ortama gayet iyi uyum sağlamak suretiyle, kendi kapasitesini artırma yoluna gider. Böylece plan, sanki detaylı bir şekilde uygulanmışçasına iyi sonuçlar verir. Diğer faaliyetlerin, o yaşamın ardından gelecek olan diğer şuur hallerinin daha düzenli, daha faydalı, daha etkin olmasını sağlar. Demek ki anlaşılması gereken, detaylarıyla hazırlanmış bir planın söz konusu olmadığı, ince noktaların tamamen bizim seçme özgürlüğümüze bırakıldığıdır. Planın harfiyen uygulanamamasının nedeni de, seçme özgürlüğünün dar bir şuur içerisinde kullanılıyor olmasıdır. Şu anda bütün insanların geçirmekte oldukları evrim süreci şudur: Biz dar şuur kapasitesi içerisinde bir tekamül sürecinden geçiyoruz. Dar şuurlu evrim ile geniş şuurlu evrim ve onun seçimleri, tespitleri arasında ise büyük bir fark vardır.

Biz bedene bağlanmadan evvel, geniş şuura sahip, daha anlayışlı, daha idrakli, daha uzak görüşlü bir varlık olarak hareket ediyoruz ve enkarnasyon planımızı da ona göre yapıyoruz. Bu işi o şuur seviyesiyle meydana getiriyoruz. Ama dünyaya indiğimiz zaman ruh dünyasındaki serbest şuurlu halimizle hareket edemiyoruz; şuur kararıyor, kapanıyor, fizik dünyanın bize sağladığı imkanlar içerisine giriyoruz. Daralıyoruz, küçük bir hale geliyoruz ve üst planda vermiş olduğumuz sözü tutmaya, hazırlamış olduğumuz planı uygulamaya çalışıyoruz. Zaten amaç da budur. Geniş şuur alanları içerisinde yapılan tetkiklerin, teorik olarak öğrenilenlerin, dar şuur alanları içerisinde realize edilmesi söz konusudur. Madde kendisine has dar bir şuur alanı yaratır ve onun içerisinde gezinmemize müsaade eder. Bir örnekle açıklamam gerekirse, beş metrekairelik bir oda içerisinde gezinmenize müsaade eder ama siz oraya 120 metrekairelik büyük bir odadan, bir evden çıkıp gelmişsinizdir. “Burada, bu beş metrekairelik evde yaşayacaksınız!” dendiğinde sizin hürriyetiniz ne durumdadır? Neler yapabilirsiniz? Hangi eşyanızı, size lazım olan hangi materyali o binanın, o beş metrekairenin içerisine sığdırabilirsiniz? O beş metrekaire içerisine gireceksiniz, uyum sağlayacaksınız ve sanki 120

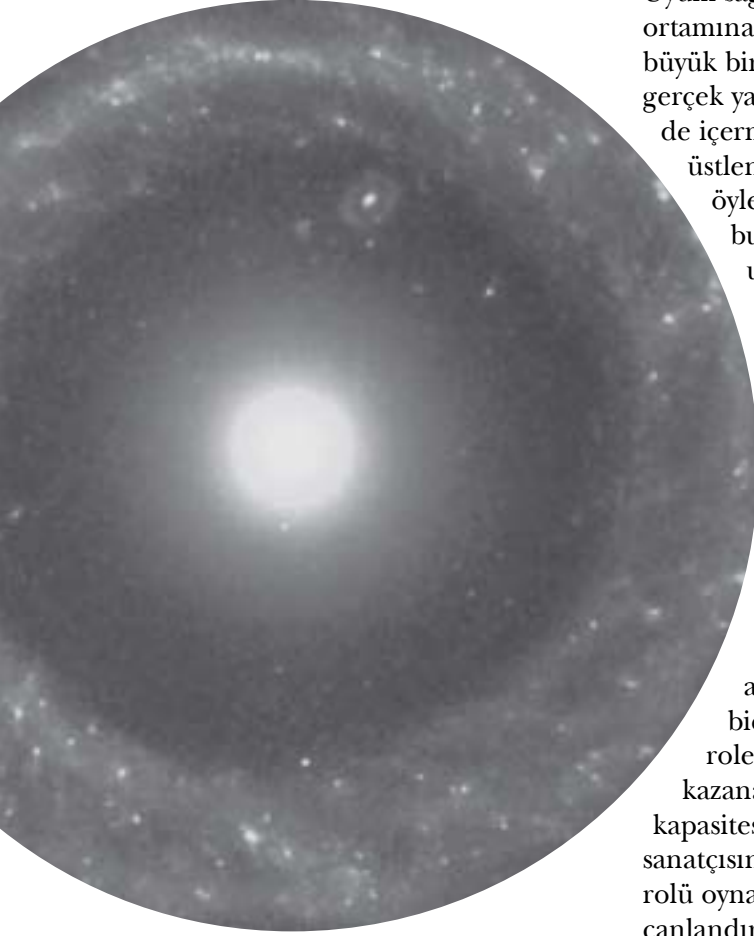
metrekarelik geniş bir salonda yaşıyormuşçasına onun içinde yaşamının yollarını arayacaksınız. Bu tabii ki çok zor bir meseledir, hepimiz çok zorlanıyoruz. Bu yüzden birtakım hatalar yapıyoruz, birtakım uyumsuzluklar göstermek zorunda kalıyoruz.

Dar şuurla, evrim sürecinde seçme özgürlüğünün tam olarak kullanılmamasından dolayı daima aksamlar yaşanır. “Evdeki hesap çarşıya uymadı,” diye bir atasözü vardır. Evdeki hesap sizin ruhsal dünyada geniş şuur alanı içerisinde yapmış olduğunuz plandır. “Şu konulara uyum sağlayacağım, hayatın şu noktasında daha iyi olacağım. Şu bilgileri elde edecek ve şu hizmetlerimi yapacağım, şu vazifeleri yerine getireceğim,” diye kendi kendinize veya Rab’binize karşı bir ahitle iniyorsunuz ama evdeki hesabınız, indiğinizde yaşadığınız duruma, yani çarşıya uymayabiliyor. Çünkü evde yaptığınız hesap sizin o andaki realitenizle alakalı bir hesap ama çarşıda, yani planın realize edildiği yerde sizin gibi plan yaparak inmiş olan milyonlarca varlık var. Bu da demektir ki, bütün bu varlıkların planlarının, isteklerinin birbirinin içinden geçmesiyle, birbirini sarmalaması hatta kapatması suretiyle gerçekleşen bir gelişim söz konusudur. Daha geniş kapsamlı ihtiyaç konilerinin dışında kalabilmek o kadar kolay bir iş değildir. Çoğumuz bu büyük ihtiyaç

fanuslarının altındayız. Fanusu burada ben koruyucu durumunda değil, üstten kapatıcı, engel olucu bir nesne olarak ele alıyorum. Uyum sağlama prosesiniz, başkalarının planlarına uyum sağlama tarzında belirleme başlıyor.

Ruhun kendi vazife ortamına uyum sağlama kapasitesi çok önemlidir.

Çünkü yaptığı plan gereği realize edecekleri onun vazifesidir. Dolayısıyla ruhun planını gerçekleştirmek üzere bulunduğu vazife ortamına uyum sağlama kapasitesi insanlarda nitelik olarak karakter ya da rol üstlenme biçiminde belirir. Uyum sağlama

kapasiteniz kendi vazife ortamınıza tam olarak uymuşsa, siz gerçekten o halin karakterine sahip bir insansınız demektir. Bu durumda yaptığınız fiziki işleme uygun bir tarzda hareket edebilirsiniz, aksaklık olmaz. Bilmem anlatabiliyor muyum? Konu zannedildiği kadar basit değildir. Uyum sağlama kapasitesini kendi vazife ortamına uygun hale getirebilmek büyük bir tekamül meselesidir. Varlığın gerçek yapısıyla alakalı diğer bilgileri de içermesi gerekir. Bazen öyle roller üstlenirsiniz ki, öyle karakterler, öyle vasıflar gösterirsiniz ki, bunlar sizin vazife ortamınıza uyum sağlamış olmanızın bir sonucu olarak ortaya çıkar. Uyum sağlamamışsanız öyle bir karakter söz konusu olmaz. Öyle de bir rol üstlenmiş değilsinizdir, yani bir rolü yerine getirebilmek için, bir rolün hakkını verebilmek için bir uyum sağlama kapasitesi gerekir. Herkes aynı rolü oynayamaz, herkes almış olduğu rolü en güzel biçimde sonuçlandıramaz. O role uygun nitelikleri, karakterleri kazanacak şekilde uyum sağlama kapasitesi gerekir. Bir tiyatro sanatçısını ele alalım. Kendisine verilen rolü oynayabilmesi, bir karakteri canlandırabilmesi için uyum sağlama kapasitesinin gelişmiş olması gerekir. Kendi öz varlığına, öz benliğine ait bir karakteri ortadan kaldırarak tamamen farklı bir karaktere bürünmesi gerekir. Uyum sağlama kapasitesi hayatımızın her noktasında önümüze çıkan bir engeldir. Fakat sonunda birçok şeyleri telafi edebilecek eylemlerin en iyi

şekilde değerlendirilebilmesi açısından gerekli olan kapasite yaratılacaktır. Gösterilen uyum ve basınca karşı esnemenin keyfiyeti çok önemlidir. İçine girdiğimiz yeni ortamlara, dar şuurlu evrim sürecine ya da çeşitli zaman ve mekan konumlarına esneklik gösterebilmek en önemli husustur. Çünkü dar şuurlu bir hayatı seçtiğimiz zaman, dıştan bize gelebilecek olan etkilerin neler olabileceği hakkında hemen hemen hiçbir bilgimiz yoktur. Sadece deneme yanılma ile veya dıştan alabileceğimiz birtakım bilgilerle ya da kendi varlığımızda geliştirdiğimiz bilgilerle bir savunma mekanizması kurabiliriz. Bu savunma mekanizması egonun koruma mekanizması manasında değildir, uyum sağlamak hususunda çektiğimiz zorlukları mümkün olduğu kadar azaltmak, daha hızlı ve daha uyumlu hale gelebilmek manasındadır. Bunu sağlayabilmek için birtakım mekanizmalar geliştiririz. Böyle mekanizmalar geliştirmeye sürekli olarak ihtiyacımız vardır.

Aslında adaptasyon zorluğunun en aza indirilmesi için enkarnasyon planı yapılırken, enkarnasyon yerleri, mahalleri veya araçlar seçilirken daha evvelki tecrübelerden, birlik ve beraberliklerden yararlanır. İlk önce bunlar dikkate alınır. Yeniden dünyaya gelecek olan bir varlığın dünyaya geldiği zaman içinde bulunacağı yerin, ailenin ve çevrenin, yani icapların seçiminde, daha evvel aralarında bir sempatisasyon oluşmuş varlıklarla birlikte bir düzene gidilmesine dikkat edilir.

Daha önceki esiri bağlantılar,

esiri akrabalıklar mümkün olduğu kadar dikkate alınır çünkü esiri akrabalıklar uyum sağlama kolaylığı getirir. Varlığın ayrıca adaptasyon zorluğu çekmesi gerekmez. Adaptasyon zorluğunu mümkün olduğu kadar aşağılara çekebilmek için daha evvel adapte olunmuş bölgeler veya kendileri ile bir adaptasyon içine girdiğimiz varlık sistemleriyle, varlıklarla bir arada olmaya çalışırız.

Uyum konusuyla ilgili olarak memleketimizin bugünkü haline bakacak olursak şunları söyleyebiliriz: Bizim dışımızdaki planlara, yani dünyanın planlarına uyum sağlayamamaktan ileri gelen bir sıkıntı içerisindeyiz.

Bunun adına “Avrupa Birliği’ne uyum”, “dünyaya entegre olmak” ya da “insan hürriyeti”

deniyor. Bu planlara uyum sağlamak ve çok büyük bir planın parçası olmak zorundayız. Globalleşmek konusunda çok zorluk çeken bir millet haline geldik çünkü kendi aramızda birleşmek istemiyoruz. İstesek yaparız fakat istemiyoruz. Herkes kendi başına buyruk olmayı tercih ediyor.

Kozmik Uyum

Biz cevher olarak, öz olarak tekamüle muhtaç varlıklar değiliz. Biz mükemmel olarak yaratılmış varlıklarız. O kadar mükemmeliz ki, Tanrı kendisinden bir parçayı da bize emanet etmekten çekinmemiş. Kendi nefesinden, ruhundan da bu ruha büyük bir parça ilave etmiş; büyük bir bilgi, büyük bir tesir yüklemiş; bu derecede güvenilir ve güvenen bir şey.

O halde bizim tekamülümüzün asıl konusu nedir? Asıl mesele kozmik uyumu sağlayabilmektir. Kozmosun her noktasına, bildiğimiz ya da bilmediğimiz, şu an içinde olduğumuz ya da olmadığımız bütün İlahi İrade Yasaları'na uyum sağlamamız gerekmektedir. Ayrıca sadece biz yaratılmadık. Bütün kozmos da yaratıldı, ruhsal enerjyi üreten, ruhsal enerji sahibi olan ruh varlığı da yaratıldı. Ancak ruh varlığının, maddesel varlık, yani kendi dışındaki varlıklar hakkında derin bir bilgisi yok. Mükemmel bir cevheri var, yetenek bakımından her şey var. Ne verirseniz hiçbir şey boşa gitmez; her şeyi çalışabilir, her şeyi uygulayabilir, her şeye vücut verebilir, onlara form verebilir, onları liyakatine göre dizebilir, dağıtabilir, toplayabilir. Her şeyi yapabilecek potansiyel gücü var

ama Tanrı'lık bir bilgi olan "Varlık Bilgisi" hakkında fazla bilgisi yok. O varlığın bilgisini elde edebilmek için, bulunduğu bütün ortamlara uyum sağlayabilmek için kendi irade ve isteğini kullanmayı öğrenmesi lazım ki Tanrı'ya benzesin, Tanrı gibi olsun. İşte insan denilen varlığın, insan ruhunun tekamül denen bir süreç içinde olmasının sebebi budur.

Tekamül sürekli gelişmedir. Ruhun bilgisinin sürekli bir şekilde artması ve o oranda da etrafı ile olan irtibatının zenginleşmesi, esneklik ve uyum sağlama niteliğinin artması demektir. Reenkarnasyonların maksadı da budur. Varlık çeşitli ortamlar içerisinde bulunarak uyum sağlama mekanizmasını geliştirmektedir. Tezahür edişine göre, bir sistemmiş gibi, bir numuneymiş gibi gördüğünüz her şeye uyum sağlamayı öğrenebilmek için mütemediyen enkarne olmaktadır.

Ruh varlığı biricik varlıktır, tek varlıktır. Kainatın yegane efendisi ruh varlığıdır. Ruh varlığı, Yaradan'ın koymuş olduğu ve bütün kainatta mevcut olan İlahi Yasaları öğrenmek, o yasalara göre fonksiyonda bulunabilmek için bilerek, isteyerek enkarne olur. Tesir olarak maddeye bağlanır ve ona uyum sağlar; at, arı, saman gibi olur ama o ne attır ne arıdır ne de samandır, onun gibidir. Sahnede fevkalade güzel rol yapan birini düşünün. Eğer o kişi bir katil veya bir sevgili rolü oynuyorsa ya da orada La Fontaine masallarının uygulaması varsa, yani kişi aslan, tilki, kurt, kaz rolü oynuyorsa, o sanatçı gerçekten tilki ya da kurt mu olmuştur? Hayır, ama ne kadar adapte olur, ne kadar büyük bir uyum sağlarsa artistlik yeteneği de o kadar iyi demektir ve o kişi karşılığında bir mükafata, takdire layık olur. Biz de burada, benimsediğimiz dünyevi kişilikleri yaşarız. Hatta bazıları iktidarı, bakanlığı o kadar benimsiyorlar ki, kendilerini bir türlü onun dışında göremiyorlar. Bu dünyaya birtakım melekelerini geliştirmek için geldiklerinin farkında bile değiller, özdeşleşiyorlar. Bu şekilde uyum sağlama meselesi dejenere olmuş oluyor.

Uyum sağladıktan sonra çekilmesini bilmek lazım. Meseleyi öğrendikten sonra, mesela çömlekçiliği öğrendikten sonra çömlek olduğunuzu farz etmeyin. Bazı insanlar öyle oluyorlar. Çömlekçiliği öğreniyor ve, "Ben artık çömleğim kardeşim. Kendimi öyle görüyorum," diyor. "Ben müzisyenim," diyor, kendisini notalar gibi, keman gibi görüyor. Bunlar yanlış, abartılmış şeylerdir. Mesele böyle değildir; keman gibi olacaksınız ama zamanı

geldiğinde kemanlıktan çekileceksiniz. Artık o kemanın bütün nüansları, bütün incelikleri, bütün özellikleri sizin varlığınızda kayıtlıdır. Siz her an bir keman meydana getirebilirsiniz, her an onu yaratabilirsiniz. Mesele de budur zaten. Enkarnasyonlar bunun içindir. Ruh varlığı hiçbir şekilde ne aslan ne hayvan ne bitki ne şu ne de bu olmaz. Olmak diye bir şey yoktur. Sadece bir etki ile orada olmak vardır. Onunla bir olmak, derin bir uyum içinde olmak vardır. Ne kadar çok uyum sağlayabilirsiniz, o ortamdan alabileceğiniz bilgiyi, ilkeleri de o kadar iyi öğrenirsiniz.

Peki, bu neye hazırlıktır? Bu, ruh varlığının kozmik yönetimde hizmetini sürdürebilmesi için gerekli olan bir iştir. Kozmosta, yaratılışın sonsuz olması sebebiyle yeni ruhsal enerjilere, yeni ruhsal yönetimlere, yeni ruhsal idarecilere devamlı olarak ihtiyaç vardır. Sürekli bir şekilde, her varlık bu büyük planlar içerisinde vazife alır. Onun için en üst seviyeden yaratılmış olmak diye bir şey yoktur. Zaten en üst seviyeden yaratılmışız.

Ruh olmak en üst seviyede bir varlık olmak demektir. Yaratılmışların en mükemmeli, en yükseği, en sonsuzu, en ebedi olanı, Yaradan'a en yakın olan varlık ruh varlığıdır. Ve öyle bir enerjiye sahiptir ki, ruh enerjisi olmadan ne zaman enerjisi ne mekan enerjisi, yani fizik enerjiler ne de hayat enerjileri herhangi bir harekette bulunabilir. Zaman enerjisi ruh varlığının, ruhun enerjisini kullanarak yaratılışa geçer. Yaratılışın iki ana unsuru vardır: Biri ruhsal enerji, diğeri de zaman enerjisidir. Bu ikisi bir araya geldiği zaman olmayacak hiçbir şey yoktur, anında her şey olur. □

Form Dalgaları

Jean Drouin

Dikkat! Çevremizdeki Eşyalar Bizlere Zarar Verebilir.

UZAYDAKİ tüm şekiller ve hacimler bilinmeyen bir enerji yaratmaktadır. Bu enerji pozitif olduğu gibi, zararlı cinsten de olabilir. Bu da, bizi çevreleyen eşyaların haberimiz olmaksızın bizi etkiledikleri anlamına gelir. Neşelenmemize, üzülmemize, sağlığımızın düzgün olmasına ya da hastalanmamıza yardımcı olur. Bu esrarengiz güçlerin en azından bir bölümünü kontrol etmek mümkündür.

Uygar insanın, içinde yaşamakta olduğu bu eşyalar ormanında "yırtıcı cisimleri" ayırt etmeyi bilmesi, henüz kurbanı olmadan bunları uzaklaştırması ya da yok etmesi için ilk şarttır. Roger de Lafforest, *Şans Kanunları* isimli kitabının "Eşyaların Gücü" başlığı altındaki bölümünde insanın, çevresinde kendisine hizmet etmekte olan eşyaları tanınmasının, bunları daha iyi kullanabilmesi için gerekli olduğunu belirtmiştir.

Lafforest ne söylediğini gayet iyi biliyordu çünkü hayatının büyük bölümünde insanı çevreleyen eşyaların gizemli etkilerini ve form dalgalarını incelemiştir. Bu konunun Ravatin, De La Foye ve diğer uzmanları gibi o da, çevremizdeki hacimlerin bedensel ve ruhsal sağlığımıza faydalı veya zararlı etkilerde bulunduğu sonucunu elde etmiştir.

Cisimlerin bu etkisi, onlara sonradan sinmiş tesirlerden ya da kendi doğal yapılarından ötürü olmak üzere başlıca iki kaynaklıdır.

Birincisinde, cisimler değişik kişilerin ellerinde dolaşmaktan ya da herhangi bir olayda kullanılmış olmaktan dolayı birtakım etkileri biriktirmiştir. Ayrıca bir manyetizör ya da büyücü de bunlara olumlu ya da olumsuz amaçlar doğrultusunda bazı tesirler yüklemiş olabilir. Tüm bunlar, eşyaların sonradan kendilerine yüklenilmiş (isteyerek ve istenmeden) olması nedeniyle yaydıkları tesirler sınıfına girer.

İkincisinde ise, bu tesir cismin tabiatında, esasında vardır. Onun kendine has formu ya

da yerleştirildiği mekan nedeniyle yaymakta olduğu tesirdir ki, Lafforest'in de söylediği gibi "evrensel ahenk"e ya uygundur ya da tersinedir.

Ona göre, eşyalar belli bir plana kayıtlıdır, genellikle bir sembolü temsil eder ve fizikçilerin de söyledikleri gibi "güçler alanı"nı yaratır. Hiçbir eşya, mobilya, biblo ya da başka herhangi bir şey "etkisiz" değildir. Lafforest ve diğer uzmanlar da bilmektedirler ki, bizi çevreleyen cisimlerin çoğu nötrdür. Ne yararlı ne de zararlı bir etkileri yoktur; en azından böyle yönlendirilmedikçe.

Mesela, etajer üstünde duran basit bir vazoyu ele alalım. Üzerinde sembolik bir motif de bulunmasın; yani alelade, hiçbir özelliği olmayan bir vazo. Pozitif veya negatif yönde bir manyetik etkisi de olmadığını varsayalım... Tamamen önemsiz bir cisim.

Şimdi, yine diyelim ki, günün birinde eve gelen misafirlerden size karşı olumsuz duygular ve düşünceler içinde olan birinin bakışları (kendisi de farkında olmaksızın) bu vazoda sabitleşse ve size olan hırçınlığı bu cisme de sinse... Bu vazo, odadaki diğer bir cisimle rezonans haline geçebilir ve sizin haberiniz olmadan tehlikeli bir hale gelebilir.

Bunun tam tersine, gayet pozitif tesirlerle yüklemek de mümkündür. Örneğin, bu vazonun içine sizi çok seven bir arkadaşınızın hediye ettiği çiçekleri koymuş olabilirsiniz. Sizin için çok iyi dileklere sahip bir dost eli onu çiçeklendirmiş olur ya da odadaki diğer bir cisim onunla rezonansa geçerek bir pozitif dalgalar bileşkesi oluşturabilir.

İşe önce, çevremizi iyi tanımaktan

başlamak gereklidir. Herkes bir form dalgaları uzmanı ya da hassas ve deneyimli bir psi süjesi olamaz. Yapılacak en iyi şey, bu tür okült tehlikelere karşı gayet etkili olan bazı geleneksel korunma yollarını denemektir.

Anadolu'nun pek çok yöresinde evlerin duvarlarına mavi boncuk, nazarlık gibi cisimleri asma adeti tam bilincine vararak yapılmamış dahi olsa bu, korunma yollarından biri olarak kabul edilebilir mi?

Hayırlı tesire sahip dalgaları nasıl besleyebiliriz? Bunun için o

cisimleri, şayet tecrübemiz varsa kendimiz manyetize edebiliriz veya iyi bir medyomdan bu yardımı talep edebiliriz. Zaten yukarıda bahsettiğimiz korunma metotları da genellikle çevredeki pozitif enerjilerin harekete geçmesine neden olur.

Ayrıca topraktan gelen (telürük) akımlara da dikkat etmek gerekir. Bunlar da bulunduğumuz noktaya göre nötr, faydalı veya zararlı etkiye sahiptir. Hatta bir yatağın, bir büronun ve basit bir koltuğun bile dört ana yöne göre olan pozisyonları çok önemlidir. Bu arada, kelepirciler olarak alınan eşyaların da eski sahipleri hakkında titiz bir şekilde bilgi edinmek yerinde bir tedbir olur.

Eski devirlerde, mimari de bu tedbirlerle yürütülürdü. O devrin inisiyeleri jeomantik (bir tür fal; toprakta kehanet) önlemler almadan hiçbir bina inşa etmezlerdi. Günümüzde bu hususlar tamamen unutulmuştur.

Son araştırmalar da göstermektedir ki, şekillerin (formlar) ve hacimlerin gizli kalmış bir gücü vardır ve talihsizliklere, açıklanamaz hastalıklara neden olabilmektedir. Tabi ki, bu tesirleri bizlere yararlı hale dönüştürmek veya en azından zararsız hale getirmek de kendi elimizdedir. Gerçek anlamda bir "yaşam kalitesi"ne ulaşmada bu ilk ve önemli bir adım olacaktır diyebiliriz. □

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Varlıküstü Alem

Celse: 137, 13.11.1970

İNSAN, kainatın hangi noktasında ve neye göre mevcut bulunmaktadır? İnsanın mevcudiyet şartları, kainat düzeninin en büyük harikasıdır. Ve insanın meydana gelişindeki hasletler ve güçler, hiçbir varlığın tasavvur edemeyeceği kadar muğlak, fakat Tanrılık bilgi içerisinde o nispette sade ve biriciktir. Varlığın, varlıküstü bir aleme mensup olduğunu hiçbir zaman hatırdan çıkarmadan, onu mütalaa ve tasvir etmek zarureti vardır.

Varlıküstü alem dediğimiz zaman, onun, madde ile koordinasyona girişmeden evvel, hakiki mevcudiyetini ifade eder. Varlığın, madde üstünde ve madde dışında mevcudiyeti hakkında, size ancak lafzi olarak bilgi verebiliriz. Zira şu andaki vasitanız olan vücut ve vücudun idare mekanizmasının yerleştiği dimağınız, madde dışı veyahut madde üstü varlık hakkında bir tasavvura ulaşamaz. Tasavvura ulaşmak için kendini zorlarsa, birçok noktalardan teşevvüşe uğrayıp, yanılmalar içerisinde düşer. Bu bakımdan, sizinle “varlık” sözü üzerinde önce bir tarif olarak anlaşmaya varmamız lazım. Muhakkak ki, sizlerin varlık olarak her birinizin birer tasavvuru ve düşüncesi mevcut olmalıdır. □

dimağ: beyin.

haslet: tabiat, huy.

lafz: söz

mütalaa: okuma. irdeleme. müzakere etüt.

teşevvüş: bulanıklık. karışıklık. şaşkınlık. kargaşa.

İçimize Yolculuk

İsmet Yalçın

E TRAFİMİZA baktığımızda birçok şey görmemiz mümkündür. Öncelikle bakmasını bilmek gerekmektedir. Bir deniz kenarında dalgaları seyrederken acaba neler hissederiz? O dalgaların bizde çağrıştırdığı nelerdir? O hareketler acaba nelerin yansımasıdır? Sadece dalgalar değil, etrafımızda olan fiziksel olaylardan bireysel olarak karşılaştığımız her türlü olay, görünmeyen alemden fizik alemimize bir yansımadan başka bir şey değildir. Elbetteki atmosferik olaylar belli fiziksel yasalar çerçevesinde gelişmektedir. Ama o fiziksel yasalar da yine ruhsal alemin yasalarının dünyadaki yansımalarından başka bir şey değildir. Bu aslında neye benzer? Duvarda yansıyan gölgemize baktığımızda bizim yüz hatlarımızı seçmemiz mümkündür. Ancak vücudumuzun bütün ayrıntıları duvarda görülmeyecektir. İşte, ruhsal yasaların fizik evrendeki yansıması da duvardaki gölge gibidir. Gölgeye bakan kişi “kaynak” hakkında çok genel bir bilgiye sahip olabilir.

Asıl ve Kopya

İŞTE, insan olarak biz de, duvardaki gölge gibi aslımızın bir yansıması durumundayız. Kendimizi sadece ve sadece duvardaki gölge gibi kabul ettiğimiz için içimizde ne olduğunu bilmiyoruz. Eski kaynaklarda insanın özüne ait bilgiler mevcuttu. Ancak bu bilgiler herkese verilmez, sadece belli olgunluk ve idrak sınavlarını geçebilenler bu bilgilere erişme imkanına sahip olurdu. Çünkü bu bilgiler o zamanlarda yaşayanların anlayışlarına uygun olmayabilen bilgilerdi. Bugün ise durum tamamen farklıdır. Dünya insanlığı çetin sınavların ardından daha yüksek idrak seviyelerine ulaşmıştır. Dolayısıyla yüzlerce yıl önce tapınaklarda, gizli yerlerde yemin ettirilerek açıklanan sırlar bugünün insanları için sır olmaktan çıkmıştır. Bugün hepimiz sırları aramakta özgür durumdayız.

Bu sırları ararken içinde bulunduğumuz durum ise bizim için önemlidir. Eğer insan hırs içinde değilse, hizmet etme arzusundaysa, kendisini aydınlığa çıkaracak bir yola eninde sonunda adım atacaktır. Bunun için insana tavsiye edilen, bir'likten ayrılmayıp çokluktan uzak durması, içindeki ışığa bağlı kalmasıdır. Elde edilen bilgi bencillikten uzak bir şekilde kullanıldığı zaman, görünmeyen alemlerin kapıları da insana açılacaktır.

İçinizden Gelen Sese Kulak Verin

YENİ ÇAĞIN eşiğinde olduğumuz şu zamanda, üstün yeni bilgi beşeriyetin onu akıl ve sevgiyle kullanmaya hazır olacağı zamanı bekliyor. Yüce sırların açılmasından önce, beşeriyetin kendi üzerinde yapacağı çok iş vardır. İnsanlar ruhsal gerçeğe karşı daha alıcı bir hale gelmelidir. Hayata bakışımız daha ruhsal olmalıdır. İçimizde sonsuz bir güç olarak duran ruhsal güç teşvik edilmelidir. Ruhsal öğrenmenin temeli, kardeşçe bir sevgi olup kestirme bir yol yoktur. Hayat okulunun dersleri iyi öğrenilmelidir. Eskiden gizli okullarda öğretilen sırlar bugün hayatın içinden bilgiler olarak ruhsal gruplarda, derneklerde ve herkese açık olarak verilmektedir. Ancak dejenerasyon etkilerinin yoğunlaştığı günümüzde, bu konularda dikkatli olup sahte ile gerçek arasındaki fark iyi araştırılmalı ve tercih ona göre yapılmalıdır.

Yolunuzu seçerken dikkati elden bırakmayınız. Çok defa görülen laf kalabalığına kanmayınız. Çünkü

bilginin kuru laflardan öte, gönülden gelen tesirle aktarılması hedefe ulaşmak için gereklerden biridir. En güvenilir belirti ise doğal, saf bir sadelik ve altında yatan derinliktir. Size gelecek açıklamalarda hep sadelik arayınız. Ve bulduğunuz hakikatin uygulamasını yapınız.

Yola Adımınızı Atınca...

“YOL nasıl bulunur?” diye sorulduğunda, içinizdeki mekana girerek ve bilgeliğe için dua ederek, şeklinde cevap vermek mümkündür. İçsel ışık nasıl bulunacak ve sonra nasıl emin olunacaktır? Buna verilecek en kestirme cevap, hayattaki saflıktır. Bu saflık fizik olarak olduğu gibi mantal olarak da olmalıdır. Esasen mantal saflığı gerçekleştirmeden fizik saflığa da ulaşmak mümkün değildir. Ancak fizik çalışma da bunun için yardımcı olur. Eskiler bunun için doğru yiyip içmek, bedeni usulüne uygun olarak yıkamak ve davranmak gerektiğini ifade etmişlerdir. Bunun

paralelinde meditasyon, tefekkür ve dua da mantal bedenleri arıtmak için kullanılan yöntemlerdir.

Bu pratiklerle yaşama bakıldığında günlük sınavların daha fazla farkına varmak mümkündür. Bunları verebilmek için de baş koşul samimiyet ve vicdandır. Kişi her şeyden önce kendisine karşı samimi olmalıdır. Ancak bu söylenildiği kadar kolay olmayan bir şeydir. Çünkü insan kendisinin farkında olmadığı için kendisine yalan söyler. Bu yalanları ise savunma mekanizmalarımız bize kendi gerçeğimizi gibi ortaya koyar. Bunların farkına varmaya başlayan insan gerçekleri anlamaya başlar. Böylece, gerçek ruhsal gelişme içten gelir. İçimizdeki tohum gelişmeye başladıkça, zamanla tüm varlığımız ışıkla dolup taşar. İşte, o zaman fiziksel olarak da belli tezahürlere yol açabiliriz.

Bir de üzerinde durulması gereken nokta, sevmenin her zaman yumuşaklık, uysallık anlamına gelmeyecek olmasıdır. Gerçekte insanları sevmek, onların yanağını okşamak değil, tekamüllerinde bir mesafe aldırmaaktır. Yanmakta olan sobaya doğru koşan çocuğumuzun eline biraz sertçe vurmamız, onu sevmediğimiz anlamına gelmeyip, tam tersine sevdiğimiz için zarar görmesini engellemeye çalışmamızın bir sonucudur. Ama çocuk bu durumu idrak edecek bir durumda değildir. Ona göre annesi, babası eline vurmuşlar ve canı acımıştır. O bu durumu yıllar sonra idrak edecektir. İşte dünya insanı da bu durumdadır. Bizim gelişmemiz için her türlü imkanları kullanarak mizansenler hazırlayan Ruhsal İdarecilerimize,

önümüze çıkardıkları olaylar için hep kızarız, annesine kızan çocuk gibi. Oysa kazanılmış liyakat olmadığından bulunduğumuz her yerin sınavlarını vermek zorundayız.

Kendini Bilmek Sırların En Büyüğüdür

BU SINAVLAR ise kitap okuyarak elde edilen bilgilerle geçilmez. Yolda yürümenin yolu kendi iç

tecrübemiz ve günlük hayatımızdaki işlerden geçer. Onun için insanlara hep iç seslerini dinlemeleri söylenmiştir. Bu sesleri dinledikçe ve gerçek biz olmayan şeyleri bıraktıkça gelişme yolunda ilerlediğimizi hissetmek mümkündür. İnsana, “Ara ve bulacaksın, kapıyı çal ve kapı sana açılacaktır,” denilmiştir.

Günlük yaşam içinde sınavlar bizi bunalttığına hatırlanacak şey; onları, yani ışığı isteyen bizim yüksek suurumuz olduğudur. İşte, insan iyi ile kötü arasında tercih hakkı olduğunu

*İnsan
iyi ile kötü
arasında
tercih hakkı
olduğunu
anlayınca
ilk uyanış
başlar.*

anlayınca ilk uyanış başlar. Küçük de olsa bir ışık yanar. Hemen söylemek gerekir ki küçük ışık güçlü yanar, zayıflayabilir ama sönmez. İçimize yolculuk yapabilmek için öncelikle yapmamız gereken; gerçek ben’i, yani ebedi varlığı buluncaya kadar fizik, astral, mantal gibi çeşitli dış katmanları bulmaya, tanımaya ve yavaşça fazlalıklarımızı terk etmeye çalışmak için her gün çalışmaktır.

Bedeni tanımakla başlayan ilk dersin ardından öğrenmemiz gereken, düşüncelerimizi kontrol etmektir. Düşüncenin evrende büyük etkisi olduğu için günlük yaşam içinde hep pozitif düşünmek bizim yararımıza olacaktır. Hatırlanacağı üzere insanlara düşüncelerinden de sorumlu olduğu söylenmiştir. Bundan sonra gelen nokta, korku ve endişelerden uzak yaşamaktır. Korku, insanı engelleyen en büyük güçtür.

Son olarak söyleyeceğimiz, sırlara giden yolun sevgiden geçeceğidir. Birbirinizi seviniz. Her zaman da hedefinize sadık kalınız. Hedefinizi bilmiyorsanız, içinize dönünüz, aradığımızı orada bulacaksınız. Kusurlarınızı bilerek, alçakgönüllü olunuz. □

Canlı Varlıkların Ölümsüzlüğü

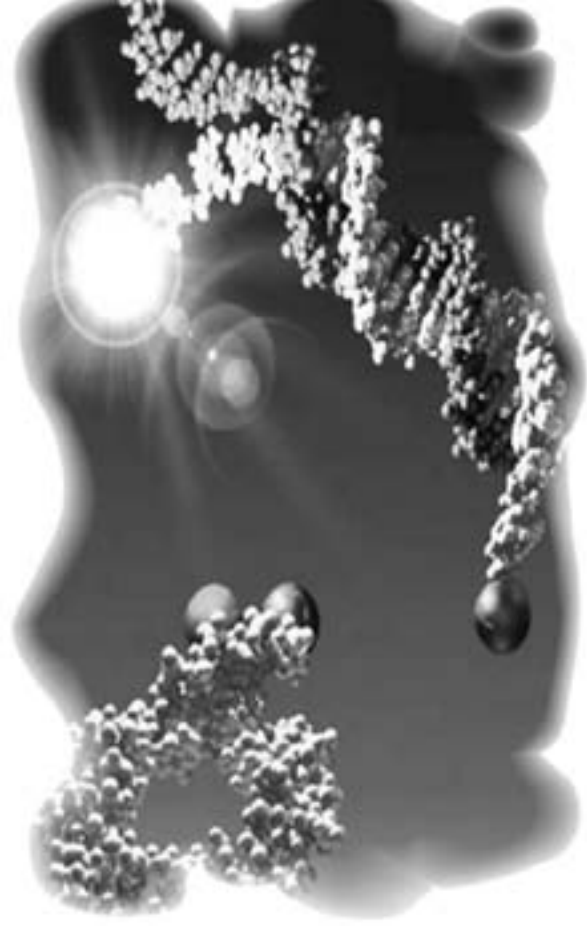
Martinus

Ancak yaşayan varlıkların ölümsüzlüğünün kabul edilmesiyle, mutlu ve mutsuz kaderlerin mantığı açıklanabilir.

EĞER insanoğlu günün birinde evrenin, kendi yaşamının, hayvanların yaşamlarının, bugün kötü kaderi temsil eden tüm insan yaşamı türlerinin adaletini anlamaya başlarsa, bu aynı zamanda canlıların ölümsüzlüğünün de ayırdına varmasını sağlayacaktır ki, böylesi bir farkındalık canlıların yok olan fiziki organizmalarının ötesinde, ışın şeklinde ya da ruhani bir maddeden oluşan yüce ölümsüz bir yapıya sahip oldukları ve bunun onlara fiziksel organizmaları olmadan yaşam deneyimi edinmelerine yardımcı olduğu anlamına gelecektir. İşte bu ruhsal ya da kozmik yapıda, fiziksel organizmanın her türlü yok edici etkisine karşı gelinebiliyor ya da varlık fiziksel üreme sürecinde, yeni fiziksel dünyasında, yeni bir organizmaya dönüşecek olan embriyonun rahimde yaratılışına ve gelişimine yardım edebilir. Ama her organizma “yaratılmış” olduğu için yine yok olacaktır. Kozmik ya da ruhani yapısının bu meziyeti sayesinde varlık, daha önce de söz edildiği gibi, organizmanın ölümüne karşın yaşar ve spiritüel ya da ruhani yaşam deneyimlerini sürdürür; ta ki yeniden maddi dünyaya doğması için gerekli koşullar oluşuncaya dek. Varlık düşünce ve davranışlarında belirli bir yetkinliğe erişinceye kadar, fiziksel yeniden doğmalar şeklindeki sonsuz varoluş sürecine devam eder.

En yüksek yetkinliğe erişmeli ya da Tanrı'nın suretinde bir insan olmak için Tanrı'nın evrendeki sevgisini ve adaletini kendi aklımızla keşfetmek esastır.

Acaba yukarıda belirtileni güzel bir sav olmaktan kurtarıp daha farklı, daha başka bir şeye dönüştürecek ve onaylayacak var mıdır? Evet, yaşamın kendisi bu görüşü öyle onaylar ki normal zekada ve dogmatik olmayan her insan için kesin bir bilgi ortaya çıkarır. İnsanoğlu kendi ölümsüzlüğü ve kaderi hakkındaki gerçeği zekasıyla gözlemlemeyi ve tecrübe etmeyi öğrenecektir er geç ve bu evreni yöneten Tanrı'nın adaletinin ve sevgisinin ve aynı zamanda da, varlığın sarsılmaz yaşam temelini kesin bilgisini oluşturacaktır. Yaşamın temeli ve kozmik bilgisi sayesinde insan çevresindeki tüm diğer canlı varlıklar için bir haz ve şükran kaynağıdır ve Tanrı ile birdir. İnsanın ilahi amacını -Tanrı'nın suretinde bir varlık olma ya da en yüce sirlara ulaşmanın- gerçekleştirmesinin tek yolu budur. Tanrı tüm canlılar için tek kutsal kaynaktır ve salt bu bile insanoğlunun

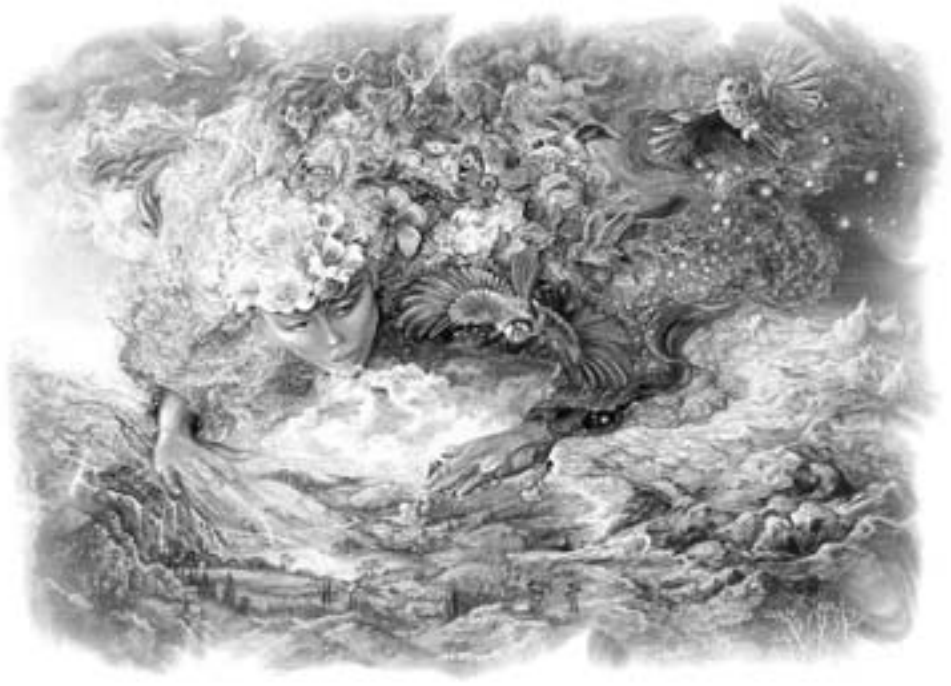
evriminin amacı olabilir. İnsanoğlu davranışlarıyla ilahi prensipleri yerine getirecektir. Eğer ışıldayan, ısıtan, hayat veren bir varlık olmazsa Tanrı'nın suretinde bir varlık olması imkansızlaşır.

Canlının Tekamülü Bize Neyi Kanıtlar?

HAYATIN herhangi bir anında canlının ölümsüzlüğünü bize kanıtlayacak bir şeyler bulabilir miyiz? Öncelikle, Doğanın Yaratma sürecini anlamaya çabalarsak, yaratılış süresince tesadüflerin, makro ya da mikro kozmoslarda yol gösteren, kontrol eden ya da canlıların kader ve yaşamlarına etki eden güneşlerin, galaksilerin olmadığını göreceğiz. Yaratılış süreci henüz tekamülün tamamlanmamış insanın anlayışının

ötesinde değildir. İnsanoğlunun sıradan zeka yetenekleri bu fenomeni anlamasına, yorumlamasına yeter; hatta insanın tecrübe etme yetisine %100 uygundur. Tanrı'nın ya da doğanın bitirdiği yaratılışın sonuçları tüm canlılar için sonsuz bir şükran ve haz kaynağıdır kuşkusuz. Bu sonuçlara duyularımız da dahildir. Görme, koklama, tat alma, dokunma, duyma hepsi şükretmemiz için yetmez mi? Dünyanın ateş denizinden bugünkü haline dönüşmesi, tüm bitki ve hayvanlar için uygun bir hale gelmesi yaşayanlar için bir şükran kaynağı değil midir?

Bir zamanlar dünyada yaratılmış tek şey cansız mineral yapılarıdır. Sonra bunlar bitki yapılarına dönüştü; bitkiler de hayvan yapı ve organizmalarına, en sonunda da insan organizmalarına. Milyonlarca yıl süren gelişim dönemi, yaratılış ve yaşayanları daha etkin kılan tekamülün sonuçlandırdı. Bu dönüşüm hala sürüyor. Tüm bunların ardında bir şey var. Bu şey bağlı olduğu organizmayla birlikte bizim "canlı" dediğimiz şeyi oluşturuyor. Tüm tekamül olayı canlılar tarafından gerçekleştiriliyor. Hayvanlar ve insanlar için bilinçli bir deneyim bu. İnsanlar bugün taş devrindeki kadar cahil ve ilkel değiller. Atalarımız mağaralarda yaşamak zorundaydı, bugünkü yumuşak giysileri yapacak malzemeleri yoktu ya da bize sağlanan teknolojik kolaylıkların hiçbirinden yararlanamıyorlardı. Biz modern evlerin, ulaşım seçeneklerinin, yararlı makinelerin çokça olduğu bir ortama doğduk. Tarih öncesi insanların yaşam koşullarının çok üstünde bir uygarlık ve fiziksel bilgi yetisiyle doğduk. Ama hala insanların

acı çekmesine neden olan şeyler var bugün, gelecek insanların bugünkü hoş olmayan durumlardan dolayı acı çekmeyecekleri açık. Gelecekte onlar bizden, biz Afrika'nın balta girmemiş ormanlarında yaşayan ilkel insanlardan ne kadar üstünsek şu an o kadar üstün olacaklar. Aynı zamanda görüyoruz ki, tekamül canlıların mantalitesini ve hayata bakış açısını değiştiriyor. Vahşetten insaniyete doğru bir değişim bu. Oysa geçmişte bir dönem, insanlar düşmanı yok etmenin ya da baskı altında tutmanın parıltılı bir zafer, Tanrı'ya ibadetin bir yolu olduğunu düşünürlerdi. Şimdiyse, böylesi bir ibadet ya da yaşam biçimi insanları tiksindiriyor. Bugün insanlar dünyada uzun süreli barışı içtenlikle istiyorlar. Savaşmaları gerektiğinde, savaştan ya da bir felaketten kurtulmalarının tek yolunun savaş olduğu için bunu yaptıklarını biliyorlar. Barışa giden yolu savaşla değil, barışçıl yöntemlerle döşemeye yardım eden bir güç açığa çıkıyor. Şimdi, insanların çoğunluğu mükemmele yakın ve daha sağlıklı koşullar altında yaşıyorlar. İnsanlar için adalet ve barış dileği tüm dünyaya yayılmakta. Tüm insanlar büyük

tekamül sürecinin parçasıdır. Bu tıpkı, karanlık yer altı mağaralarından topladığı suyuyla, güneşli yeryüzüne doğru akan bir ırmak gibidir ve Tanrı'nın tüm canlıları ışığa doğru yönlendirdiğini doğrular.

Canlıların “Ölümlü” Olduğu İnancını Yaratan Cehalet

TEKAMÜL canlıları adalet arayışına yöneltti. Ama insanların kapasitesi hala yetersizdi. Çoğu, doğanın adil olmadığını düşündü. Görünüşte her şey bir kaza ya da şans eseri idi. Canlının kozmik yapısını anlayamadıkları için, yani aynı varlığın ruhsal yapısını göremedikleri için salt fiziksel yönünü göz önünde bulundurdular. Böylece, milyonlarca aynı düşünen insan “ölümlü” fikrini edindi. Bu sözcük, doğduklarını, yani var olduklarını ve sonunda da yok olacaklarını anlatıyordu. Ve işte insanoğlunun en önemli sorununa geliyoruz: İnsanoğlu ölümlü oluşuna inandıkça, varlığının ve yaşamı algılayış biçiminin anlamını bulması

imkansızlaşmaktadır. Eğer canlı gerçekten sınırlı bir süre içinde yaşayıp sonra yok olsaydı dünyanın adaleti tamamen imkansız bir kavram olacaktı. Canlılar tek, herkesi kapsayan bir adaletsizlik içinde yaşıyor olacaktı. İlk doğduğumuz andan itibaren, kendimiz ve başkalarının kaderleri arasındaki acımasız farklılıkların ayırında değil miyiz? Neden bazı çocuklar özürsüz doğmak, hayatları boyunca hasta olmak zorunda, diğerleri hayatta kalmak ve yaşamlarını sürdürmek için pek çok şansa sahipken? Neden bazı çocuklar cahil ve sevgisiz ana babalardan doğarken diğerleri görevlerini tam yerine getiren, sevgi dolu ebeveynlerin evlatları oluyor? Neden insanlar açlıktan ve yoksulluktan ölürken, bazıları varıl ve gösterişli yaşamlar sürüyor? Eğer varlıklar sadece şu an ki fiziksel yaşamlarına sahip olsalardı, adalet denilen şey varoluşa yer almazdı.

Eğer Canlılar Ölümsüzse

BAZILARI, yaşarken birtakım ahlaki görevleri yerine getirince, fiziksel anlamda ölümden sonra sonsuz hayata erişeceklerinin düşüyle yaşar. Bu, fiziksel beden canlılara yaptığı haksızlığı mazur göstermez. Öyle insanlar vardır ki içine doğdukları koşullar onların mutlu, sonsuz yaşama ulaşmalarını sağlayacak görevleri yerine getirmelerine izin vermez. O halde, onlar sonsuz lanetlenmeye, işkenceye, içinden asla çıkılmayacak cehenneme mahkumdur. Bu nasıl bir mantıkla açıklanabilir? Bir hayat başladıysa asla sonsuz olamaz. Bir başlangıç noktasından sonraki zaman dilimini

içerdiğinden geçici (fani) olarak kabul edilecektir. Temsil ettiği zaman dilimini ölçebiliriz; örneğin, kaç yıldan oluştuğunu... Çünkü bir başlangıcı vardır. Sonsuz hayatın sonu olmadığı gibi başlangıcı da olmaz. Sonsuz gerçeklik yaratılmaz, zaten sonsuzluk boyunca var oluyor olması gerekir. Eğer zıttı olsaydı, sonsuzluk olmazdı. Fakat geçici, yok olan bir fenomen oluşurdu. Ölümden hemen sonra başlayacak bir sonsuz varoluşunda bu bağlamda gerçekle hiçbir ilgisi yoktur. Bu yüzden canlıların kaderleri arasındaki adaletsiz farklılıkları da böylesi bir inanç mazur göstermez. Görünen adaletsizliğin arasında kalmış ilahi adalet ve sevginin tam bir açıklamasını sağlayan farklı ve mantuki bir çözümlenme getirilmelidir.

Eğer insanların lanetlenip sonsuz bir cehennemde acı çecekleri, haykıracakları gerçek olsaydı, böylesi bir yeri yaratan Tanrı tüm dünya dinlerinde kendini nasıl “Baba”, “Sevgi Dolu” olarak tanımlardı? Tüm insan hayatının temelini atan, onları sevgi, erdem, güzellik ve hazda birleştiren Tanrı nasıl böylesi sadist ve mantıksız bir ceza eğilimi gösterebilir?

Hayır. Dünyada yaşayanlar için adaletin tek bir olanağı var; ölümsüzlük. Eğer varlıkların ölümsüzlüğünü kabul edersek göreceğiz ki evren herkesi kucaklayan bir adaleti barındırır ve bu adalet öylesine mükemmel işler ki bir toz zerresi bile şans eseri uçmaz. Her şey bir yasaya bağlıdır. Peki, ölümsüzlüğümüzü kanıtlayabilme olasılığı var mıdır? Evet, kesinlikle. Eğer Doğanın Yaratış Sürecini gözlersek, her yaratılanın canlılar için bir haz ve şükran kaynağı olduğunu

görürüz, ayrıcalıksız. Her durum için aynı şeyin söz konusu olmadığı gerçektir. Hayvanlar öldürür. Dünya küresinde yaşayan varlıklar arasında hastalıktan, yoksulluktan meydana gelen talihsiz olaylardan başka, insanlar katledilir, insanlar öldürürler. Tanrı'nın Yaratılış için amacının bu olmadığı açıktır. Tüm bu sözü edilen durumlar tamamlanmamış Yaratılış süreçleridir. Tamamlanmamış süreçler tekamül sayesinde değişecek ve canlılar Tanrı ile uyum içinde, hayatın esrarının çözümüne ve gerçek sevgi ışığına ulaşacaklar. İnsanlar bunu göremiyorlarsa bugün, nedeni tam olarak tekamül etmemiş olmalarıdır. Ama hepsi yetkinliğe giden doğru yoldalar. Tam olarak anlayabilmemiz için yeniden canlıların ölümsüzlüğünü kavramamızın gerekliliğine dönelim.

Yaşayanların Ölümsüz Yapısı

KENDİNİ gözlemleyerek, önyargısız zeki bir insan ölümsüz yapısını keşfedebilir. Dildeki bir kelimeye şimdiden özel anlamlar yüklemiştir bu. "Ben". Tabi ki, bu kelimeye başka kelimeler de eşlik eder. Örneğin, "Ben gidiyorum," "Ben açım," ya da, "Ben hastayım," vb. deriz. Bu tümcelerden de anlaşılacağı üzere "Ben" kendisine eşlik eden kelimelerle birlikte ifadenin kaynağını oluşturur. Diğer kelimeler "Ben" in yaptığı şeyin ifadesidir. "Ben" içimizdeki en yüksek düzeydeki

"şey"dir. Gerçek kendimizi içerir. Şimdi şu soruyla karşılaşırız, bu "Ben" nedir peki?

İlk etapta bilmemiz gereken "Ben" in organizmanın erdemi, bilinci yoluyla yaratan, isteyen ve dileyen olduğudur; organizmayı kontrol eden ve iradeye sahip olan ise "şey"dir. "Ben" organizmanın en içteki sebebidir, organizma da tecrübe eden ve yaratandır. "Ben" organizmayı terk ederse diğeri bilinçsiz ya da uykuda gibi davranır. Eğer "Ben" geri dönmezse organizma cesede dönüşür. Biz bu canlıya "Öldü," deriz. "Ben" yapısını anlamamız, ölümsüzlüğü anlamamız açısından çok önemlidir. Bizim "ben"imiz yaratır ve tecrübe eder. Ama "yaratılmış" olanla aynı değildir. "Yaratan"ın "yaratılan"dan önce de varlığını sürdürmesi vazgeçilmez bir kuraldır. Fakat eğer yaratan, yani "Ben" "yaratılan"dan önce varsa, "yaratılan" onun analizi olamaz. Bu demek oluyor ki, "Ben" ya da "Yaratan" kendi gerçek yapıları içinde adsız olmalı. "Ben" hakkında söylediğimiz her şey onun yarattığı ya da ürettiğinin ifadesi olabilir, ancak "Ben" in kendisinin değil. Eğer kötü-iyi, büyük-küçük gibi kelimeler kullanırsak, onlar sadece "Ben" in yarattıklarının ifadesidir, "Ben" in değil. "Ben" kendisini "Yaratılan"dan bağımsız, dışarıda gösterir, kendi içinde yaratılamayan ve bu yüzden de sonsuz bir gerçeklik içermesi gereken gibi gösterir. İsimsiz olması gerekir ve "ben" de içimizde en yüksek

düzeyde bulunan “şey”i X1 olarak tanımladım. “Ben”imiz ölümsüzdür. Hiç başlamamış, hiç bitmeyecektir. Ama “Yaratılan”ı içermediğinden, kendi hareketsizliği içindedir. Bu yüzden hissedilemez. Eğer hareket ya da titreşim halindeki bir şeyi içerseydi, duyuşsal algılanabilirdi. Fakat kendi içinde duyuşsal algılama erişirliğinin ötesinde olduğundan hareketsizlik içerir ve bu yüzden deneyimle eşdeğer olan tepkiler yaratmaz beş duyumuzda. Duyularımız için “hiçbir şey”, bu “hiçbir şey” bir yanılısamdır aslında. Çünkü yönlendiren, deneyen ve yaratan “Ben”in en içimizde ve kendimizde oluşu göz ardı edilemez bir gerçektir. Her şeyden farklı iç doğasında “Ben”, yaşayan varlığı içermez. Sadece “olan şey” olarak tanımlanabilir. Fakat “şey” yaratabilir ve tecrübe edebilir. Kendini diğer canlılara tanıtabileceği bir özelliğiyle fiziki bir vücuda yapışabilir ve tanımlanmış (adlandırılmış) bu vücut sayesinde diğer canlıları tecrübe edebilir. “Ben”e bağılı bir gerçeklik vardır ki maddeyle bağılantısını sağlar. Bu gerçeklik bireyin yaşamı tecrübe etme yetisini yöneten ana organı içerir. Yeti “Ben” kadar ölümsüzdür. Eğer “Ben”in deneyerek öğrenme yetisi olmasaydı ki bu onun genel yaratma yeteneği ile eştir, nasıl var olacaktı canlı? Yaratma yeteneği olmaksızın hiçbir şey yaratılamaz. Yaratı “hiçbir şey”den doğmaz. “Bir şey” “hiçbir şey”den doğmadığı gibi “bir şey” “hiçbir şey”e de dönüşmez. İşte, “Ben”in yaratma yeteneği sonsuz gerçekliğiyle eşdeğerdir. Ama sonsuz gerçeklik uzay ve zaman boyutlu değildir, ölçülmez, tartılmaz. “Ben”in iç yapısına yerleşmiş genel yaratma

yetisi bundan daha başka bir şekilde analiz edilemez çünkü aynı zamanda “olan şey”i de kapsar. Bu yüzden yaratma yetisini X2 olarak tanımladım. Yaratma yeteneği, maddeyle bağılantısı ve oluşturduğu yapısıyla birlikte (tam) süper bilinç olarak adlandırılır ve canlının alt bilinci olarak adlandırılan bölümüne bağılıdır. Canlı, alt bilinci yoluyla gün-bilinç ve gece-bilincinin farkına varır. Alt bilinci altı organizma ya da vücut taşır, her biri altı temel enerjiye karşılık gelir. İçgüdü-Zeka-Sezi-Bellek-Gravity-Duygu. Fiziksel bedene ait olan alt bilinç yoluyla diğer bedenler az çok kendilerini açıklarlar ve “Ben”in yaratma yeteneğini tecrübe etmesinde, bilincinde, karakterinde, iradesini kullanımında, isteklerinde rol oynarlar. Bu alt-bilinç vücutlar zaman ve uzay boyutludur. Yaratılırlar ya da oluşturulurlar, doruğa ulaşırlar ve yeniden yok olurlar. Gerekliği ve araçları bünyelerinde barındırırlar ve diğer yaratılmış her şey gibi aşınmaya, yorgunluğa maruz kalınca yok olurlar. Fakat yeni organizmalar yaratma yetisi süperbilinçte yer alır ki yok olmaz. Bu meziyeti sayesinde “Ben” geçici olan her şeye karşın yaşar -kendi fiziksel ölümü dahil- ve koşullar uygun olduğunda yeni bedenler oluşturabilir. Altbilinç, “Ben”in süper-bilinç (X2 tam-bilinç) kadar yok olmazdır denilebilir temel kural olarak. Salt altbilinç yoluyla yaratılan vücutlar ve organizmalar yok olur ki zaten zaman ve uzay boyutlu olmalarının sonucudur bu. Ama altbilinç yapı olarak sonsuzdur. İşte bu yüzdendir ki en iç yapısında bile adlandırılmaz ve yalnızca “olan şey” olarak tanımlanır. Ben de varlığın sözünü ettiğim bölgesini X3 olarak

adlandırdım. Üç adet X “bir şeyin” canlı varlığa dönüşmesi için gerekli, birbirinden ayrılmaz üç koşulun simgesidir. Birinin eksikliği, diğer ikisinin anlamını yitirmesine neden olur. “Ben” canlı varlığa dönüşemez ve yaşam deneyimi, tanımlanması imkansız hale gelir. Bu üç ayrılmaz parça canlılığın ölümsüz yapısını oluşturur. Varlık üç ayrılmaz sonsuz prensibi barındırır ki bunlar onun zamanın ve uzayın ötesinde ölümsüz olmasını sağlar.

Canlıların Ölümsüzlüğü ve Kaderlerinin Adaleti

CANLILARIN ölümsüzlüğünün ayırdına varan biri, canlıların kaderleri ve Doğa'nın Yaratılışının ardındaki adaleti ve sevgiyi göz ardı edemez. Kalbinin en derinlerinde gerçeği bulma isteğiyle yanan insanların, canlıların tekamül şeklindeki ilahi değişim sürecinin bir parçası olduğunu anlaması kaçınılmazdır. Tekamül tamamlandığında varlık, diğer varlıklar için bir haz ve şükran kaynağına dönüşür, parlak ve sıcak mantal bir güneştir etrafı için. Tanrı'ya yakınlık işte, o zaman hissedilir. İnsanlar tam yetkinliğe erişmemişlerse, ilahi amacı yerine getiremezler tabi. Böylesi bir durumda da mantal nefret, soğukluk, acılık, kıskançlık, haset ve benzeri karanlıklar yükselir, savaşlar kötü kaderler artar. Karanlık öylesine etkilidir ki insanları dünya üzerinde barıştan, mutluluktan, neşeden alıkoyar. Ama ölümsüzlük, kötü günlerin geçici olduğunu anımsatar bize, upkı diğer tekamül süreçleri

gibi. Ve eğer şimdiye kadar, tekamül dönemleri ilkelden daha yetkin ve gelişmiş bir dönemle sonuçlandıysa, neden şu anki dönem aynı yolu izleyip tüm insanlığa barışın avantajlarını ve hazzını tattırmasın? Dünyayı ateş topuyken bugünkü durumuna erıştiren tekamül, canlıları daha yetkin hayat koşulları, organizmalar ve vücutlarla ödüllendirebilir. Ölümsüzlük gösteriyor ki mineral madde tepkimelerinin ardındaki canlılar aynı canlılardı, yani bizdik ve yine bitki organizmalarında yaşamı tanıyan bizdik. Bugün, dönemin sonuna yakın mükemmel organizmalara sahip olan yine bizleriz. Tanrı'nın bizi yeni bir döneme yönlendirdiği ve ilahi şekillendirmede rol aldığımız gerçeği ortadadır. Tanrı hepimizi kendi suretinde varlıklar olmaya yöneltiyor. Tanrı'nın suretindeki varlık Tanrı ile birdir ve sevgi, akıl, sanat, güzellik ve neşeden başka hiçbir şeyi temsil etmez. Tanrı'nın varlığını gittiği her yerde ve her şeyde açıklar.

Ölümsüzlük hiçbir canlılığın lanetlenmeyeceğini gösterir bize. Hiçbir canlı sonsuz cehennemine ya da bitmeyen mutsuz kaderleri tecrübe etmek için gelmemiştir. Tüm varlıklar Tanrı'nın koruması altındadır, ayrıcalıksız. Herkes Tanrı'da bilinçlenecek; komşusuyla, dünyayla, Doğayla ve gerçek yaşamla bir olacaktır. Herkes doğru yolla, gerçekle ve yaşamla her ne koşulda olursa olsun bir olacaktır.

Hayat fenomeninin ardındaki adalet ve sevginin açıklaması budur. Adalet ve sevgi, tüm yasaların yerine getirilmesidir aslında. □

Yayındayız...

www.metaradyo.com

Ana Sayfa Dinleyin Haberler Konular Hakkımızda İletişim

Üye Olun Giriş Yardım

BİLYAY Vakfı ve MTİA Derneği Hakkında

Kökleri, 1950 yılında İstanbul'da Dr. Bedri Fuhselman tarafından kurulmuş olan METAFİZİK TETKİKLER ve İLMİ ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'ne dayanan İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI (BİLYAY), İstanbul'da Mayıs 1994'te kurulmuş uluslararası bir organizasyondur. İNSANLIĞI BİRLEŞTİREN BİLGİYİ YAYMA VAKFI, insanlar arasında yardımlaşma ve dayanışmanın, sevgi ve hoşgörü ortamında birlik ve beraberliğin güçlenmesi için, ruhsal araştırmalar yapmak ve üstün ruh değerlerinin ortaya çıkmasına hizmet etmek amacıyla kurulmuştur.

Meta Radyo Hakkında

Meta Radyo'nun içeriği, BİLYAY Vakfı'nın insan varlığı ve gelişiminin çeşitli yönleri ile ilgili aldığı konulardaki konferanslarından oluşmaktadır.

Dinleyin)))

Ruhculuğun temel ilkesi Tekâmül'dür. Bu, aynı zamanda her canlı ve eyyanın özünde bulunduğu Evrensel Yasa'dır. Önsüz hiçbir şey ve canlının varlığını sürdürmesi olanaksızdır. Yaradılışa tek ve yalnız bapına anlam ve amaç sağlayan Evrensel Yasa Tekâmül, her an oluşmakta ve her an dağılmakta olan

İsteklerimiz

Duygu Güner

BEŞER VARLIKLARI olarak en önemli özelliklerimizden biri de isteklerimizin çokluğu ve değişkenliğidir. Her an sürekli olarak bir şeyleri isteriz ve bu isteklerimiz çok sık olarak, çeşitli nedenlerden dolayı değişir.

Oysa, istek dünya hayatını yaşamada beşer varlığı için çok önemli bir araçtır. Yaşam istek demektir. İstek olmadan bu hayatı sürdürmek, hatta bu dünyaya enkarne olmak mümkün değildir. Bir enkarnasyonun gerçekleşebilmesi için her şeyden önce varlığın bunu istemesi gerekir.

Ancak ne var ki, böylesine önemli bir aracı varlıksal ihtiyaçlarımız yerine maddesel ihtiyaçlarımızı giderme doğrultusunda kullanmayı yeğliyoruz. Çok para kazanmak istiyoruz, mevki sahibi olmak istiyoruz, araba almak, ev almak kısaca egolarımızı tatmin etmek istiyoruz.

Ya varlığımızın istekleri? Oluşturduğumuz hayat planına uygun yaşama isteği, tekamül etme, şuurlanma isteği, varlıksal ilkeler ışığında yaşama isteği... Bu isteklerimizin hepsi dünyasal icapların ardına gizlenmiş olarak, çoğu zaman farkında olmadan gerçekleştirmeye çalıştığımız isteklerdir. Oysa bizim asıl isteklerimiz şuurlu olarak bu ihtiyaçlarımızı karşılamaya yönelik olmalıdır. Her birimizin bunu bir hedef haline getirmiş olması gerekmektedir.

Gerek maddesel, gerekse varlıksal isteklerimizin birer hedef haline getirilmesinde iradenin rolü çok fazladır. Bu noktada en önemli olan şey hedefi iyi tayin edebilmektir. Özellikle varlığımızın isteklerini gerçekleştirme yönünde atacağımız adımları iyi tayin edebilmek için varlıksal ihtiyaçlarımızı doğru olarak saptayabilmeli, bunun için de vicdanımızın sesine kulak vermeliyiz.

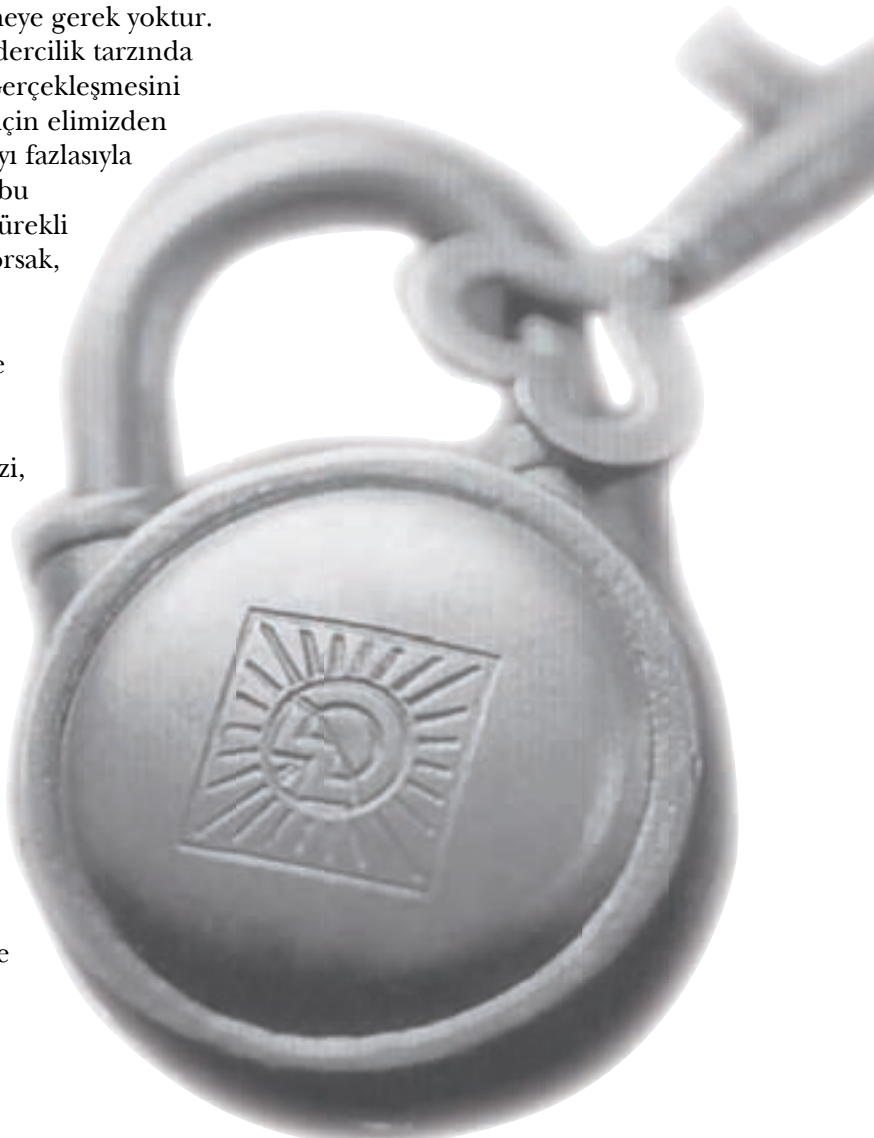
Maddesel ve varlıksal, her iki alanda da iyi tayin edilmemiş hedefler çoğu zaman sürprizlerle karşılaşmamıza neden olur. Bizlerin her isteği her zaman gerçekleşmez. Daha doğrusu çoğu zaman gerçekleşmez. Bunun nedeni yanlış saptanmış hedeflerdir. İsteklerimiz varlıksal

ihtiyaçlarımıza uygun olduğu takdirde gerçekleşme oranı fazladır. “Her şeyin hayırlısını iste,” diye bir söz vardır, hepimiz biliriz. Hayatımızda gerçekleşmesini çok istediğimiz, bunun için çok uğraştığımız, her yolu denediğimiz fakat bir türlü de gerçekleştiremediğimiz, hatta tam tersi sürprizlerle karşılaştığımız isteklerimiz olmuştur. Bu tür olaylarla karşılaştığımızda anlamalıyız ki, o istek bizim varlıksal bir ihtiyacımızı karşılamayacak. Bizim için gerçek anlamda bir istek değil, egolarımıza dayanan bir istektir. Gerçekleşmemesi bizim hayrımızdır. Bu nedenle de üzerinde fazla üzölmeye gerek yoktur. Ancak tabii ki bu kadercilik tarzında ele alınmamalıdır. Gerçekleşmesini istediğimiz her olay için elimizden gelen her türlü çabayı fazlasıyla göstermeliyiz. Fakat bu çabalar sonucunda sürekli engellerle karşılaşıyorsak, isteğimiz bir türlü gerçekleşmiyorsa, bilelim ki hedeflerde bir sapma söz konusudur. Bu noktada hedeflerimizi, dolayısıyla kendimizi yeniden gözden geçirmekte fayda vardır.

Doğru hedefler tayin edebilmek için kendimizi ve varlıksal ihtiyaçlarımızı tanımaya yönelik çalışmalar yapmak durumundayız. Ancak bu şekilde attığımız oklar yerine

ulaşabilir, hedefi vurabiliriz. Aksi takdirde, isteklerimizin gerçekleşmesi için ne kadar çabalarsak çabalayalım umulmadık sürprizlerle karşılaşmamız söz konusudur ki, bu durum bizim enerji kaybetmemize, mutsuz olmamıza neden olur.

Kısaca söylemek gerekirse, isteklerimiz varlığımızla ilgili bilgi düzeyimize göre şekillenmektedir. İsteklerin gerçekleştirilmesinde ise iradenin rolü çok fazladır. İrade o isteğe ulaşmada bizi sevk ve idare eden önemli bir unsurdur. İradenin var olabilmesi için de çaba şarttır. □

Tıbbın Geleceği

Dr. Larry Dossey

1. Bölüm

SAĞLIK ve hastalığın, tek başına bireylerle sınırlandırılabilir fenomenler olduğu düşüncesinin fazlasıyla geçmişte kaldığına ve artık tıp alanında ortaya çıkmakta olan yeni klinik verilere uymadığına inanıyorum. Böylelikle tıbbın, modern bilimin birçok alanında ortaya çıkan, dünyanın parçalara ve birimlere ayrılamayacağı ilkesiyle kendi bağlantıları vardır.

Bu girişimin mikroskobik seviyede başarısız olduğunu gördük; artık ayrılmış, etkileşim halinde olmayan, bilardo topuna benzeyen atomlar fikri terk edilmiştir. Gözlemci ile gözlemlenen arasındaki farklar bir zamanlar düşünülür kadar keskin değildir ve bazı fizikçiler tarafından evren, dev boyutlarda “katılıma dayalı” bir olay olarak görülmektedir. Biyolojide birey ve çevre arasındaki keskin ayrımlar artık azalmaktadır ve doğal dünya, artık içine gelişigüzel atıldığımız fiziksel bir kap olarak görülmemektedir. Birey ve çevrenin birbirinden ayrı olmadığı ve aralarındaki etkileşimin her ikisinin de evrimini şekillendirdiği açıktır.

Genel mesaj, geleneksel “dışarıdaki” dünya fikrinin artık uygun olmadığı yönündedir. Evrenle çok derin etkileşimler içindeyiz. Yalıtım, yani dünyayı bir parçalar topluluğu ve yığını olarak görme yaklaşımı, yerini dinamizm ve etkileşimin vurgulandığı bir perspektife bırakmaktadır. Bronowski’nin dediği gibi, çağımız bu fikirle alev alevdir.

Bu görüş bugün modern tıpta yüzeye çıkmaktadır. Bana göre hastalık ve sağlık, sadece kolaylık sağlama için yalıtılmış vakalar olarak görülebilir. Bulaşıcı hastalıklardan sıkça söz ederkenki gibi “yakalandığımız” ya da sağlık hakkında genellikle söylediğimiz gibi “kavuştuğumuz” dışsal süreçler değildir. Etkileşim tıpta giderek önemini artırmaktadır.

Örneğin, eşinin ölümünden sonra hayatta kalanların ölüm oranı, toplumda aynı yaştaki evli çiftlerin ölüm oranından iki ila üç kat daha yüksektir. Eşin ölümü deneyimi, geride kalan için bir biçimde fiziksel hastalığa dönüşmekte ve hatta bir ölüm kalım meselesi haline gelebilmektedir.

Hastalığın paylaşılmış gibi görünmesi önemsiz değildir, sadece canlı veya olağan dışı bir vaka da değildir.

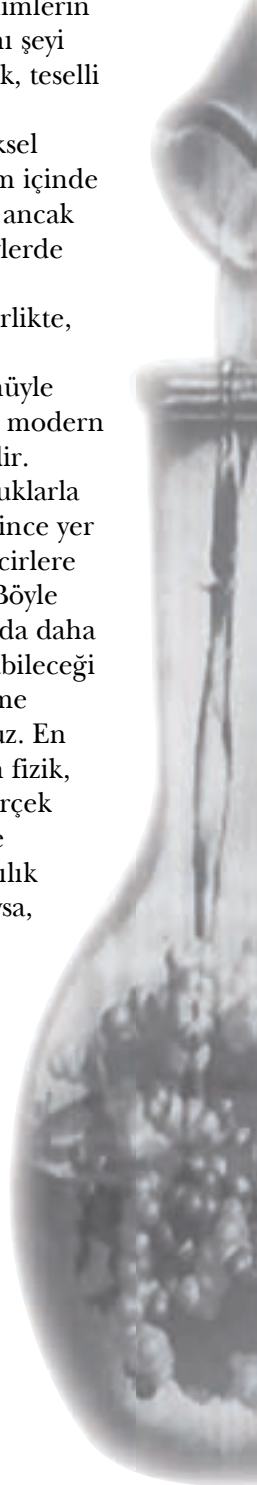
Bir doktorun bakış açısından, eski ayırımçı modelde açıklanamayan bulgular, bazen insanlığın birliği varsayımından yararlanarak daha iyi yorumlanabilir. Beklenmeyen şifalar ya da olayların beklenmedik bir şekilde olumluya gitmesi, doktorların her gün karşılaştıkları benzer bir durumdur. Bu, bizim daha yumuşak bir ifadeyle, “hastalığın doğal gidişatı” dediğimiz şeye bağlanır. Bu düşüncenin hiçbir açıklayıcı anlamı yoktur ve sadece “olan olmuştur” demektir. Hastalığın doğal gidişatından ziyade, bizim bilgisizliğimizin doğal halini belirtir. Hastalıklardaki birçok beklenmedik dönüm noktasının, sadece kişilerarası etkilere veya kişi ile ilaç ya da kişi ile ameliyat arasındaki etkileşimlere dayanan çözümlerdense, alan faktörlerini ortaya çıkararak daha iyi açıklanabileceği inancındayım.

Karşımıza çıkan başka bir olay ise insan değişkenliği dediğimiz faktördür. Bir hastaya her ilaç verdiğimizde bununla karşılaşırız: Verilen her ilaca, hatta ameliyatta bile, değişik tepkiler alırız. Başka bir örnek ise, plasebo tepkisidir. Bu konuya değinmem nedeniyle meslektaşlarımın eleştirilerine hedef olmayı göze alarak, psişik şifa fenomeninin normal şartlarda açıklamaya zorlandığımız bir olay olduğunu savunuyorum. Tıpta bu tür gözlemleri açıklayabilecek tatmin edici varsayımlara ulaşabilmek için insan bilincinin hastalık ve sağlıkta güçlü bir faktör olması olasılığı ile yüzleşmemiz gerektiğine inanıyorum. Modern fizik teorisinde bilincin

kesin rolü hakkında henüz bir karar verilememiş olsa da diğer bilimlerin -özellikle modern fiziğin- aynı şeyi yapmaya zorlandığını görmek, teselli edici görünmektedir.

Modern fizik, bilincin fiziksel dünya ile bir şekilde etkileşim içinde olduğunu kabul etmektedir, ancak fizikçiler bunun hangi düzeylerde olduğuna dair bir anlaşmaya varamamaktadır. Bununla birlikte, bağlantıların katı nedensel zincirlerini takip eden bütünüyle objektif bir dünya fikri, artık modern fizikte kabul edilebilir değildir. Modern tıpta kavramsal zorluklarla karşılaşırız çünkü hala bilince yer ayırmayan, katı nedensel zincirlere dayanan bir inanca sahibiz. Böyle düşündüğümüz için aralarında daha önce bahsettiklerimin de olabileceği birçok fenomeni açıklayabilme potansiyelini sınırlandırıyoruz. En kesin bilimimiz olan modern fizik, en azından bilincin bizim gerçek varsaydığımızın gelişmesinde önemli olabileceğini bir olasılık olarak kabul etmeye başladıysa, tıbbın da aynı olasılığı en azından değerlendirmeye başlayabileceğini savunuyorum.

Tıpta esas hedef, şifanın nasıl oluştuğunu anlamaktır. Halihazırda şifayı neyin gerçekleştirdiği konusunda çoğu zaman tatmin edici bir açıklamamız yoktur. Elbette kendimizi “tedavinin” etken olduğuna inandırmayı başardık; bununla da genellikle ilaç ve ameliyat prosedürlerini

kastediyoruz. Ancak yeni görüş, bilincin bir dereceye kadar tüm tıbbi müdahalelerin etkisini değiştirebileceğini söylemektedir.

Şu anki klinik veriler bazı olgularda bu etkinin çok derin olabileceğini göstermektedir.

Yas tutan eşlerdeki artan ölüm oranını gösteren incelemelerde veya meditasyon ile kolesterol seviyelerini indirebilen kişilerde gördüğümüz gibi bilinç, sadece kişinin içinde değil, kişiler arasında da etkilidir. Bilinç halleri sağlığa yardımcı olur veya onu engeller. Bu faktörlerin nadiren nötr kalacağı inancındayım.

Hepimiz insanlık ailesini oluşturuyoruz ve eğer aramızdaki bağların gerçekliği konusunda yeteri kadar hassas olsaydık dünyanın herhangi bir yerindeki açlık ve acıya duyarsız kalmaz, birisi öldüğünde ailemizden birini kaybettiğimizi anlardık. Bahsetmekte olduğum alan etkileri, en azından bu tür sıra dışı bir farkındalık seviyesinin olası olduğunu ortaya koymaktadır. Şu anda uzun erimli bağlantılarımızı kanıtlamak

için gerekli araçlarımızın yetersiz olduğunu düşünüyorum, ancak eşler arasında olduğu gibi birbirinden fazla ayrılmadan yaşanan bazı paylaşımların önemini kanıtlayabiliriz.

Tıpta beni düşündüren şey, sıradan günlük fiziksel seviyede bu alanların var olmadığı genellemesidir. Batı mantığı, biz insanların ayrı olduğunu söylese de, tarihsel olarak mistiklerin hep bir ağızdan izolasyonun bir illüzyon olduğunu söyleyeceğini biliyoruz.

Bu birliği algılama yeteneği içimizde

kesinlikle bulunmaktadır. Evrenle temel etkileşimimizin değerinin farkına varılmasının, aramızdaki birliği hissetme ve deneyimleme yeteneğimizin artmasına yol açacağını düşünüyorum ve bu yetenek tıpta iyileştirici bir aşama olabilir.

Grup bilincinin farkındalığının gelişeceğinden ve “insanlık ailesi” düşüncesinin yaşayan bir gerçeğe dönüşeceğinden umutlu olabiliriz. Bu, etik sorumluluğa radikal anlamda yeni bir bakış gerektirecektir. Bugüne dek ortak kaderimiz ya da insanlığın kardeşliği bilgisinin sadece felsefeyle ya da yaşanan spiritüel ve mistik ruh halleriyle yakalanabileceği düşünülmekteydi, ancak artık mesaj tüm seviyelerden gelmektedir. Eski ve ayırıcı felsefi fikirler, geçmişte fizyoloji ve biyokimya bilgimizin naif ve deneyimsiz olduğu bir zamandan kaynaklanmaktadır. Bugün artık dünyadaki hiç kimsenin başkalarını etkilemeden hareket edemeyeceğini biliyoruz; hatta bu gerçek, başkalarının fizyolojik işleyişini bile etkilemeye kadar gitmektedir.

Bana karşı gösterdiğiniz özeni (veya katılığı) algılayışım, tıpkı bir çığın oluşması gibi bedenimde büyük biyokimyasal değişiklikler yaratmaktadır. Sinirsel ve hormonal sonuçları oluşturan, aramızdaki etkileşimi nasıl hissettiğimdir. Bunlar uzak ya da soyut felsefi meseleler değil, somut fizyolojik sonuçlardır. Bu konunun fazlasıyla küçümsendiğini ve sadece filozoflar değil, aynı zamanda bilim adamları ve doktorlar tarafından da genelde dikkate alınmadığını düşünüyorum.

(Devam Edecek)

Vicdanın Israrlı Etkisi

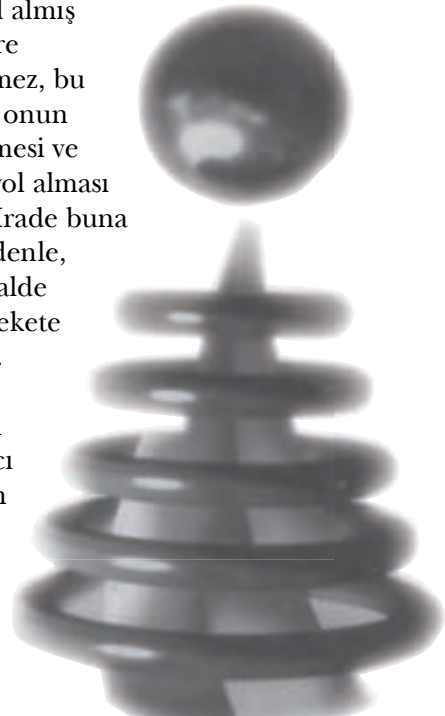
Dr. Bedri Ruhselman

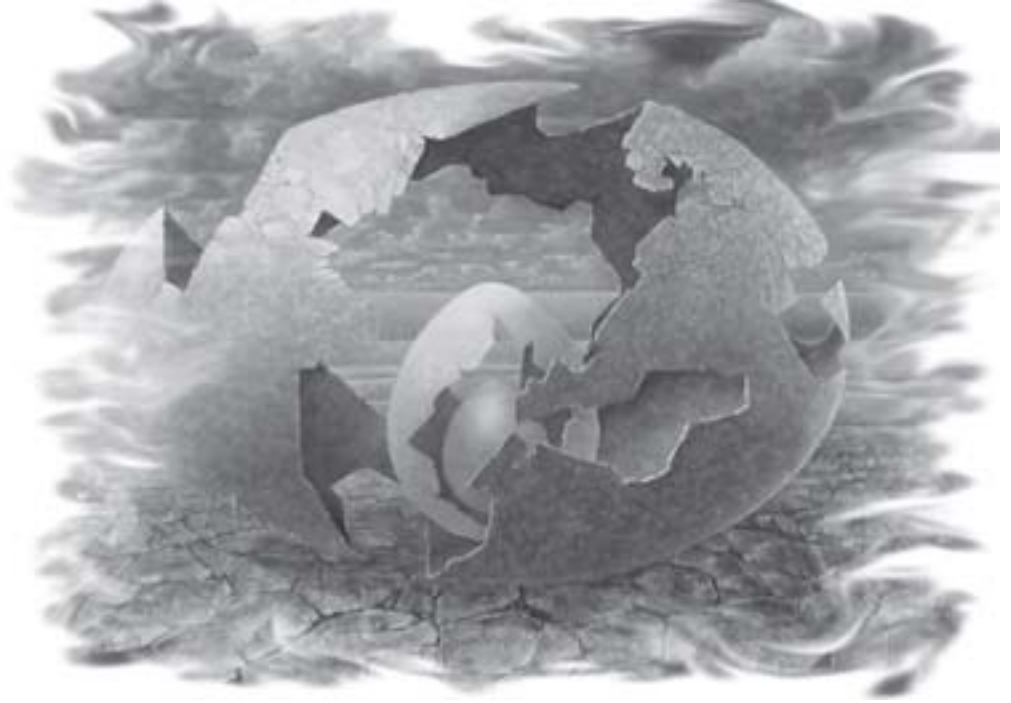
BİR İNSANIN, yaptığı kötülüğün şiddetli sarsıntularını ve acı tepkilerini kendi ruhunda duyması gerekir. Buna aracılık eden de vicdandır. Bu nedenle, kötü hareketinden dolayı onun vicdanı o anda kendisini rahatsız etmese bile, kesinlikle zamanı gelince olanca şiddetiyle meydana çıkarmak üzere o acıyı bünyesinde tüm ayrıntılarıyla saklamıştır ve asla bu işinden vazgeçmeyecektir. Vazgeçmemesi de İlahi İrade Yasaları'nın değişmez gereklerindedir, yani kaderdir.

Beşeri kimlikle daha önce işlenmiş kötü bir hareketin üzerinden yıllar geçip unutulmasından sonra ve hatta üzerinden bir yaşam geçtikten sonra bile sonuçlarının günün birinde o insanın başına ilk bakışta nedeni yokmuş gibi görünen bir bela, bir felaket olarak çarpmasının kader olduğunu söylediğimiz zaman, bu anlamı hedeflemiştik. Her ne kadar o felaketin nedeni o anda beşeri kimlikle bilinmez ve unutulmuş gibi görünürse de, gerçekte onu çeken ve onun azabını ruhunun derinliklerine kadar sindiren ruhsal varlık, o azabın gerçek nedenlerini belirlemede hiçbir güçlük çekmez. Böylece, o azap da vazifesini yapmış, gereken yararı sağlamış olur ki, aslında o azabın o ruhta doğmasının sebep ve amacı da budur.

Fakat bazen de onun ruhu o kadar durgun bir hal almış olabilir ki, uzun bir süre vicdanı harekete geçemez, bu hareketsizlik sürdükçe onun o kusurdan kurtulabilmesi ve ileri aşamalara doğru yol alması gerekir. Oysa ki, İlahi İrade buna uygun değildir. Bu nedenle, onun henüz durgun halde bulunan vicdanını harekete geçirmek gerekecektir.

Bu da yine ancak İlahi İrade Yasaları'nın gerekleriyle ve yardımcı varlıkların o yasalardan yararlanarak, o

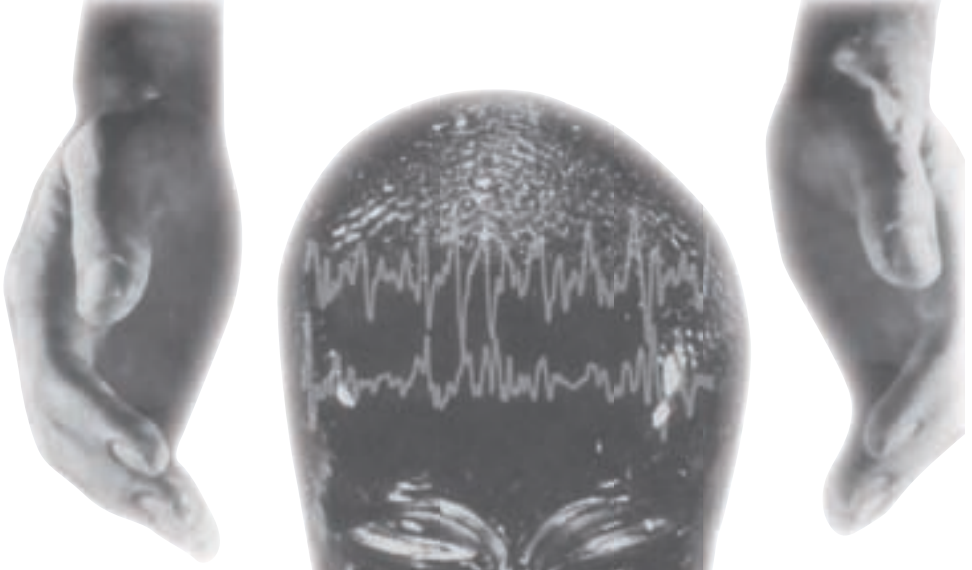

durgun vicdanlı insanı uyandırıcı yollarda etkinliklere girişmesiyle gerçekleşir. Burada, o insanın iradesi dışında bazı olaylar olmaya başlar. Bu olaylar onun hoşuna gitmeyecek, bazen de isyanını gerektirecek şekiller gösterebilir. Örneğin, onu bu kabahatinden dolayı 101 yıla mahkum ederler, hapse atarlar, kendisine hiçbir insana yapılmaması gereken işkenceleri, eziyetleri yaparlar... Böylece yıllar geçer. Azap üzerine azap biner. Azaplar şiddetini artırdıkça onun dayanma gücü kırılır, isyanı artar. Kötü duyguları bütünüyle dışarı vurur. Fakat o artık hiçbir kötülük yapamayacak bir duruma sokulduğundan, elinden bir şey gelmez. Ancak, eğer kötü niyetleri devam ediyorsa, bunları gerçekleştirebilmesine imkan verilmemekle beraber, sanki onları fiilen yaşamış gibi azaplı sonuçlar birbirini izleyerek, o insanın başına

birer ağır balyoz gibi iner. Onun bir yaşamı böyle işkencelerle dolu dramatik bir sahne içinde geçer... İkinci yaşamı başlar fakat bu yaşam da yine birçok imkansızlıklar, şanssızlıklar, uygun olmayan çalışma koşulları hatta haksızlıklarla doludur.

Tüm bunların sebepsiz ve haksız oluşu bütünüyle ortadadır. Gerçekte bunlar, önceki yaşamda işlenmiş kötü bir hareketin karşısında bir türlü uyanmasını bilmeyen vicdanı harekete geçirmek için İlahi İrade Yasaları'nın gereklerine uygun olarak, zincirleme akıp giden birtakım hayırlı sonuçlardır. Bu sonuçları da o insanın ruhunda, her yeni sonuca karşı, yerine uyanan yeni isyanlar doğurmaktadır. Demek ki, o çaresiz varlık bu isyanlarıyla kendi sonunu yine kendisi bilmeden çizmekte ve kaderini kendi kötü hareketleriyle kendisi hazırlamaktadır. Oysaki, o insan isyanı bırakıp, kabahatin kendinde olduğunu

düşünerek, yaptığı işin yanlış olduğunu kabul etse, bu sonuçlar hemen değişecek ve onun iradesini zorlayan olayların arkası kesilecek, o tekrar iradesinin idrakine varacak, kusurlarını düzelterip tamir ederek ruhunda başlamış olan vicdan azabını sakinleştirici çareleri kendi isteklerinin nurlu idraki altında araştırıp bulmak zevkine kavuşacaktır ki bu durumu, iç huzurunun bir başlangıcı olarak nitelendirebiliriz.

Demek ki, varlığın tüm iradesi ve isteği dışındaki hoş olmayan, hatta acı olayların olduğu sırada bile, eğer o insan kendisini toplayıp, iyi tarafa doğru düşünce ve isteklerini kaydırabilirse, onun bu isteği de yine İlahi İrade Yasaları uyarınca gerçekleşme yoluna kavuşabilir. Çünkü onun bu isteği tekamülünün hızlı hareket edebilmesine neden olur. Zaten İlahi İrade Yasaları'nın hedeflediği amaç da varlıkların tekamülüdür. Mademki onların istekleri İlahi İrade Yasaları'nın gereklerine uymuştur, kuşkusuz o istekler gerçekleşecek, aşkın sonuçlara ve gereklere ulaşacaktır.

Fakat bu yolda ne kadar düşünülürse düşünülün, İlahi İrade Yasaları'nın belirtilerinin gerekleri o kadar

karmaşık, o kadar sonsuz ve birbiriyle girişim halindedir ki, daha önce de bir şemayla benzeterek sonsuz bir ağ olarak kabaca açıklamaya

çalıştığım bu gereklerin karışık durumu içinde bir iki gereğin, yani nedensellik ilkesinin birkaç halkasının ilerisini ve gerisini en tekamül etmiş ve bilgili bir insanın bile görebilmesi ve düşünebilmesi mümkün değildir. Bizim verdiğimiz örnekler ise, bu çok büyük mekanizma içinde ancak bir tek adımlık uzaklık değerini bile taşımaz. Böyle adımların milyarlar kere 100 milyarlardan daha büyüklüğü, bir ruh varlığının ebedi ve sonsuz yaşam gereklerini birbirine çok sıkı ilişkilerle bağlayan olaylarla doludur. Bu nedenle, kaderin sınırını çizmek değil, onun anlamını bu yönden anlayabilmek bile hiçbir insanın kudreti içinde değildir. Biz örneklerimizi verirken, kaderin sınırını çizmek için değil, kader hakkında çok ilkel ve kuşkusuz eksik bir fikir yürütebilmek isteyen değerli dostlarımıza yardım etmek için düşüncemizi kullandık. □

Kaynak: Bu yazı Dr. Bedri Ruhselman'ın *Mukadderat ve İcabat* adlı eserinden sadeleştirilerek derlenmiştir.

*Sevgi, bilgeliktir,
Sevgi adaleti bilir;
Sevgi alçak gönüllülüktür,
İçtenlik ve dürüstlüktür;
Sevgi barıştır,
Sevgi uzun bir acıdır ve naziktir.
Sevgi yumuşak başlıdır ve hata bulmaz.
Sevgi yargılamaktan sakınır,
Asla bir başkasına olumsuz niteleme yapmaz,
Çünkü kalbindekini yalnız Tanrı bilir.*

Sevgi Bilgeliktir

Varlık: Beyaz Kartal

Sevgi Ruha Aittir

SEVGİDEN söz ettiğimiz zaman, kastettiğimiz şey his ya da duygu değildir. Sevgi ruha aittir ve siz onunla, sizinle kardeş olan kişinin ruhunu tanırırsınız.

Hepimiz tek bir basit hayati gerçeği öğrenmek zorundayız, birbirimizi sevmeyi, hayatı sevmeyi, dünyanın eseri olan her şeyi sevmeyi ve bu tükenmez ve ebedi sevgi ve barış ruhunun bilincinde olarak yaşamayı ve nefes almayı ve hatta zamanı gelince, ölmeyi. Tanrı alçak gönüllü ve kalbi temiz olanlara, karmaşık olmayan yollarla gelir.

Sevgi iç ışığın büyümesine yardım eder ve ıstıraplı şartlara karşı ruhun gösterdiği doğru tepki de, bu ışığın daha parlak olmasını sağlar.

Her sorunu ruhsal kanunun ışığı altında, sevgi ışığı altında görmeyi öğrenmeliyiz.

Işık bünyede yer ettikten sonra sevgi kalbinin uyanmasına sıra gelir. Nefsin küllerinden, saf sevginin altın kalbi yükselir. Kendisine ait olanı arayan değil, hayata evrensel olarak veren bir sevgi. Bu, yolun bir sonraki adımındır.

Sevginin şifa verici ve rahatlatıcı gücünü hissettiğimiz anda sevginin başka bir ruha yardım etme gücünü bilmiş oluruz.

Dış görünüşe bakarak, başka birinin hareketleri arkasında yatan güdülerin neler olduğunu saptamak imkansızdır.

Bedensel, zihinsel ve hatta ruhsal arzuların fedasını zamanla kabulleniriz. Ruhsal arzuları

da ekledik çünkü bu yol bir ustura kadar keskindir, cazibeleri o denli incedir ki, ancak amacı saf tutmak ve ruhsal ışığın sürekli yanmasını sağlamakla ayaklarımızı sağlam basabiliriz. Nefsimizden gelen dürtüler yol boyunca zaman zaman baş gösterip bizi cezbedecektir. Merdivenin en üst basamağına çıktığımızda bile, bir hata yapıp düşebiliriz ve sonra merdiveni yeniden tırmanmamız gerekir.

Kalbinin Derinliklerinde

HER BİRİ yaşam için gerekliyken, bir ruh hem dünya hem de insan ilişkilerini nasıl feda edebilir, diye sorabilirsiniz. Kardeş, abla, oğul, baba ve anne; bunlar gibi ilişkiler gereksiz olsaydı Tanrı onları yaratmazdı. O halde diyoruz ki, insan ilişkileri gereklidir, maddesel yaşam gereklidir. Onlar ilahi bir amaca hizmet eder. Onlar size duygu ile öğretiyor ve deneyim veriyor. Ama şu da önemli bir noktadır: Kişiliğe, kişisel ilişkilere veya

maddeye veya mevkilere veya dünyasal şeylerin arzusuna esir olmamalısınız. Fedakarlık dünyadan çekilmek anlamına gelmez; bir insan her şeyi terk edebilir ve halen dünya içerisinde yaşayabilir, insan ilişkilerini koruyabilir ama o insanın içi özgür olur çünkü kalbinin derinliklerinde Yüce Beyaz Işığı bilme, O'na yaklaşma, ilahi alev ve ışıkla birleşme arzusu dışında bir şey kalmamıştır. Özveri yaşamın dışsal, maddi ve kişisel şeylerini doğru perspektiflerine yerleştirmek anlamına gelir. Onların yararları da vardır, ancak onların sizi köleleştirmelerine izin vermemelisiniz.

Kalbin Rehberliği

TANRISAL SEVGİ ile tutuşan kalp olarak simgelenen bir sonraki adımı umut ve istekle bekliyoruz.

Kalp merkezi güneş gibidir, o gerçekten güneş sisteminizin güneşidir. Geleceğin insanları kalpleri ile düşünmeyi öğreneceklerdir. Şimdiki zamanda insanlar, kalp ışığını söndürecek kadar gelişmiş bir duruma gelmiş, başlarındaki akıl ile düşünüyorlar. Ama Yeni Çağda erkekler ve kadınlar mekanı kalpte olan Tanrı'nın aklı ile düşünecekler. İnsan ilişkilerinde ne denli çok kalbin dürtülerine tepki gösterirseniz, o denli ruhsal gelişme yolunda yürürsünüz. Geleceğin zihni kalpte çalışacaktır. Daha şimdiden sezgiye tepki gösterebilen, baştaki akli komutla sakinleştirip hükmedebilen erkek ve kadınlarda bu başlamaktadır. Göreceksiniz ki, herhangi bir kargaşa durumunda, dingin olup kalbin konuşmasına izin verirseniz, ihtiyacınız

olan bilgiyi alırsınız. Ancak o bir duygu, bir sezgi şeklinde gelecektir. Kalp merkeziniz açılıp gelişmeye başladıkça, kalbinizdeki aklın gerçek rehberliğini tanımaya başlayıp ona göstereceksiniz.

Eski bir kardeşliğin tuttuğu sırlardan biri de, Tanrı krallığının kapısını açan anahtarın yeri idi. “Anahtar nerededir?” diye sorulurdu ve yanıtı gelirdi: “Anahtar kalptedir.”

Duygusalılık Sevgi Değildir

BU sevgi yolunda, halen bazı puslar ve yanılsamalar vardır. Onca zaman duygusalılık ve sevgi karıştırılır. Duygusalılığın da yeri vardır ama duygusalılık sevgi değildir. Yanlış konumlanmış sevgi veya duygusalılık, insanı kardeşine olan gerçek hizmetine karşı köreltebilir, aptalca vermesine yol açar. Sadece kardeşine değil, dolaylı olarak kendisine de eşkoşmasına sebep olur. Bunun sevgi olduğunu düşünerek, çocuğuna her istediğini

veren, kendini adanmış annede bunun örneğini görüyoruz. Sonuç nedir? Çocuğuna mutlu olma ve büyüme fırsatlarını vermekten uzak, ondan kendini ifade etme ve gelişme fırsatlarını çalmaktadır. Şuurlu anne savurgan harcamalardan kaçınır. Bu, soğuk ve kayıtsız olduğu anlamına gelmez ama sevgisi de o denli büyüktür ki, çocuğun deneyim ihtiyacını görmektedir, kendi kararlarını vermeyi öğrenmesi gerektiğini anlamaktadır. Kardeşinizi, çocuğunuzu rahatlatınız ve teselli ediniz; ama güçlü olmasına yardımcı olunuz; kendi başına karar vermesine, deneyimler kazanmasına yardımcı olunuz. Fazla şeker ve tatlı bir çocuğu hasta edebilir. Kardeşinizi şımartıp her istediğini vererseniz, bunu da sevgi sayarsanız, muhtemelen ona iyilikten çok kötülük yapmış olursunuz. Şuurluysanız dersiniz ki: Yeteri kadar zarar verdim; artık sevdiğim kişinin önüne şekerleme yığmayacağım; onun anlayış ve yardıma ihtiyacı olduğunda, elimden geldiğince en şuurlu, en iyisini veririm. □

Bir İnsan Kendi “Anlam”ını Nasıl Bulabilir?

Dr. Maurice Nicoll

CALIŞMA’NIN bakış açısından herkes dünyaya öğrenmek için bir ders ile, kendisi hakkında yerine getireceği bir görev ile doğar ve bunu görmeye başlamazsa, yaşamı gerçekten anlamsızlaşır. Tamamen unuttuğumuz bir şeyi hatırlamak zorundayız. Yaşam çok kısadır; yaşamda kendimizi çok erken kaybederiz. Sürüklenmeyin. Kendinizi yakalayın ve sorun: “Ben ne yapıyorum? Nereye gidiyorum?” Çok geç olmadan önce yapmanız gereken şeyi düşünün; üzerinde çalışmak açısından neyin sizin için önemli olduğunu düşünün. Herkes kendi içinde üzerinde çalışması gereken şeyi, bu hayatı yaşamak için gerekli olan kendi sebebini ayırt etmelidir. İnsan bu gezegene içsel bir görevle doğar ve yaşam öylesine düzenlenmiştir ki insan kendisini ve kendi anlamını sadece yaşam vasıtasıyla bulamaz, ancak bu içsel görevin ne olduğunu görmek yoluyla bulabilir. Çalışma der ki herkes kendi görevi açısından tam olarak en iyi şartlara doğmuştur ve en iyi şartların içindedir; ve bir insan Çalışma ile karşılaşırsa eğer onun şartları, çalışma amacı için en iyisidir. Fakat tabii ki herkes, eğer başka şartlar içinde olsaydı her şey çok kolay olurdu, diye düşünür. Durum böyle değildir. Doğum kader’dir, kaza değildir ve bütün almyazısı kişinin kendisi ile ve olası tekamülü ile tamamlanmalıdır. Kişi, kendini içinde bulduğu şartlara karşı çalışmalıdır. Yoksul doğmak zorluklara yol açar ve zengin doğmak da zorluklara yol açar. Yaşam her zaman beklediğimizden farklı olarak devam eder ve sanki her şey çapraz gider. Eğer yaşamın kendisi amaç olsaydı, durum bu olmazdı. Fakat bizim ve diğer tüm insanların anlamak ve dönüştürmek için bir başlıca özelliğe sahip olduğumuz bakış açısından bakarak kendi yaşamlarımızı düşündüğümüzde, var olmanın tüm anlamı değişir. Hayat çok kısadır –karışıklık ve şaşkınlık dolu bir dakika ya da biraz daha fazlası– fakat böyle olsa bile kişinin buradaki varlığını gerçek anlamına ve üzerinde çalışması gereken şeye dair yine de çok kısa bir bakış yakalamak,

Çalışma aksiyonu ile mümkündür. Bu Çalışma, doğru bir şekilde hissedilip uygulanırsa, bir insanın yapması gereken şeyi, öğrenmesi gereken dersi, kendinde anlaması ve dönüştürmesi gereken en temel şeyi aşamalı olarak göz önüne getirir. Buna Başlıca Özellik denir. Fakat bir insan hazır oluncaya kadar Başlıca Özelliğinin içsel algılamasına ulaşamaz. Kendi üzerinde çalışması açısından tüm ayrı (farklı) hedefleri ve gözlemlenmeleri, eğer samimi bir şekilde yapıldıysa, yavaş yavaş biraraya gelecek ve mücadele etmesi gereken şeyin ne olduğunu ona gösterecektir; ve burada, aşağıda, yerkürede bulunma sebebini ona verecektir. Bu, bir insanın anlamını bulmasıdır ve daha da iyisi, varoluşunun anlamını bulmasıdır. Fakat direkt olarak kendi Başlıca Özelliğini bulmaya uğraşmak yararsızdır. Oldukça dürüst bir şekilde, gözlememiş olduğunuz bir şey veya diğer bir şey üzerinde her zaman çalışmaya başlamalısınız ve samimi bir şekilde onu değiştirmeye uğraşmalısınız. İnsanlar sık sık Çalışma'yı samimi olarak hissederler fakat asla kendilerinde fark ettikleri

bir şeyden başlamayı ve onun üzerinde çalışmayı samimi olarak düşünmezler. Her şeyi birlikte ve hiçbir şey ödmeden isterler.

Fakat Başlıca Özelliğinizi bilmek için heyecan duyup onu gerçekten bilmek istiyorsanız, kısa göz atışlar yakalayabilirsiniz. Bazen Başlıca Özelliği diğer insanlarda görebilirsiniz. Kendi kendinize sorun: "Eğer değişirse bu insanı farklı kılacak şey nedir?" Bazen bunu başka bir insanda görmek mümkündür. Ve sadece, kendi hayatınızda ne kadar yanlış olduğunuzu, belirli durumlarda her zaman aynı şekilde tepki verdiğinizi görebilirseniz, o zaman sizi kaçınılmaz biçimde Başlıca Özelliğinize götürecek bir hedef edinebilirsiniz. Bunun her zaman bildiğiniz ve şüphelendiğiniz bir şey olduğunu fakat asla tam olarak tanımadığınızı göreceksiniz. Belki onu bir an için bir pırıltı halinde göreceksiniz ve şöyle düşüneceksiniz: "Demek ki buymuş, her zaman da bu olmuştu." Onu her zaman biliyordunuz fakat değiştirilmesi gereken şeyin o olduğunu tahmin etmiyordunuz. Ve o zaman göreceksiniz ki onu tam olarak değiştirebilirsiniz eğer diğer şeyleri de değiştirebileceksiniz. İlk göz atıştan sonra bir süre için onu tekrar göremeyebilirsiniz. Sonra onu tekrar göreceksiniz. O, kişiliğinizin üzerinde döndüğü dingildir ve o yanlış dingildir, bu yüzden kişiliğinizin arkasında bir şey inşa etmediğiniz takdirde kendinizi bulamazsınız. Fakat Başlıca Özelliği üzerinde taşıyacak gerçek "ben" in izine ulaşabilirsiniz, hayatınızı neyin yanlış kıldığını göreceksiniz. Ve bunun keşfinin hayatınızın gerçek anlamı olduğunu hissederseniz, artık yaşam asla anlamsız hale gelemez. □

Yeniye Açık Olmak

Nuray İsrail

BİZLERİ en çok durağanlığa, çabasızlığa iten faktör belki de yaptıklarımızı yeterli görmek, hayatımızdan şikayetçi olsak dahi onu değiştirmek yönünde hiçbir girişimde bulunmamak... Her şeyi hep dışımızdan bekliyoruz: Birisi bir gün gelsin dünyayı değiştirsin, olumsuz olan ne varsa onları sihirli bir değnekle dokunmuşçasına mutluluğa dönüştürsün... Yapmamız gerekenleri geciktirmemizin nedeni, dıştan gelen bir müdahalenin hayatımızı değiştireceği beklentisidir.

Aslında şikayet etmekle geçirdiğimiz zamanı gerçekçi bir gözle ölçmeye kalksak, şikayetçi olduğumuz şeyleri değiştirecek kadar bunu düşünmeye ve ondan kaçmaya vakit harcadığımızı görürüz. Biz kaçtıkça, onunla yüz yüze gelmedikçe o hep orada durmaya ve bize rahatsızlık vermeye devam edecektir, bu doğal bir sonuçtur.

Eğer sorun bize çok büyük gibi görünüyorsa ve onun üstesinden gelemiyorsak o konuda sabit düşünceler üretip içsel konuşmalara dalacağımıza, kendimize gereksiz düşünceleri uzaklaştıracak bir iş yaratıp onunla oyalanmaya başladığımız zaman bir an rahatladığımızı fark ederiz. Yapacak hiçbir şey bulamıyorsak önce evimiz ya da odamızdaki fiziksel ortamı düzeltmekle işe başlayabiliriz. Odamızı derleyip toplamak, fazlalıkları atmak ya da onları gerçekten değerlendirebilecek kişilere vermek bizde bir huzur ve arınma duygusu yaratır.

Fizikteki düzeni, mantala aksettirmek daha kolay olacaktır. Bundan sonra ikinci önemli konu, düşüncelerimizin, duygularımızın farkına varmak, bir şey üzerindeki konsantrasyonumuzun yoğunluğunu ölçmektir.

Düşüncelerimiz ne yönde? Hep kendimizle ilgili negatif içsel konuşmalar mı yapıyoruz? Duygularımız hangi seviyede, onları gerçekten kontrol edip, gerekli yerde gerektiği gibi davranabiliyor muyuz? Zaten düşüncelerimizi izlerken konsantrasyonumuzu da bir bakıma ölçebiliriz. Bir konu üzerinde bile çok kısa bir süre düşündükten sonra, etrafta gördüğümüz

Gerçeği Bilebilmek

Roy Eugene Davis

DİNSEL-MİSTİK deneyim ve gerçeğin doğru biçimde idrak edilmesi arasındaki fark nasıl bilinebilir?

Yaşamlar arası yolculuk, öncelikle hayatın anlamını keşfetme amaçlı olmalıdır. Hayat, yaşama enerjisi, yaşamın gizli gücü ve doğanın çeşitli yönlerine canlılık verme eğilimi olarak nitelendirilir. Biz hayatı veya canlılığı her zaman doğru bir şekilde tanımlayamayabiliriz fakat canlı olmanın nasıl bir duygu olduğunu biliriz. Bununla beraber, her yeri dolduran hayatın, Gerçek Öz'ün veya Tanrı olarak söz ettiğimiz ve kişisel varoluş farkındalığımızın da yer aldığı daha geniş bir realitenin mevcudiyetini sezebiliriz.

Genellikle, bütün organik yaşam türleri arasında yalnızca insanların evrenin bütünüyle olan ilişkileri hakkında düşündüğüne ve onu anlama kapasitesine sahip olduğuna inanılır. Biz yaşamın bütünü ve gerçekliği bilgisini araştırmaya, öğrenmeye zorlanmıyoruz. Çözümleme yoluyla düşünmeyi ve aklımızı kullanarak ayırım yapmayı sağlayan yüksek derecede arınmış zihinsel kabiliyetlere sahibiz. Fiziksel olarak bedenlendiğimizde, kullandığımız akıl, beynimizle ve farkındalığımızın kendini olağan bir şekilde açığa çıkardığı sinir sistemimizle sıkı sıkıya bağlıdır. Farkındalığımızın zihinsel işlevlerden geçici olarak uzaklaştığı tehlike durumları, kendiliğinden meydana gelen derin düşünme veya doğal aşkınlık anları sırasında fiziksel veya zihinsel özelliklerden, alışkanlıklardan, geçmişten bağımsız olan varlıklar olarak kendimizi canlı bir şekilde deneyimlemek mümkündür.

Bilgiyi, yani gerçeğin doğru olarak idrak edilmesini arayışımız sırasında, şayet ayırt edemiyorsak veya hormonal veya kimyasal dengesizliklerden, psikolojik çatışmalardan etkilenmemize izin veriyorsak, aldatıcı dinsel veya mistik deneyimlere karışmak, onlara hayran olmak, onlarla yetinmek ve onları gerçek veya geçerli bilgi ile karıştırarak yanlış anlamak mümkündür. Böylece gerçek gibi görünen

ama aslında sadece bize uygun gelen kavram ve fikirler olan iç sezilere sahip olabiliriz. Çünkü onlar sahip olduğumuz duygusal ihtiyaçlarımızı tatmin eder. “Nihai çözümlere” ulaşmada acele ederken, bütünlü olan ilişkimizin, Tanrı’nın, dünyanın ve kendimizin tamamen (veya kısmen) mantığa aykırı, saçma yanını kabul edebiliriz. Mistik coşku veya ruhsal mutluluk zannedilen zihinsel veya duygusal açıdan hoş durumlara rehberlik eden veya bilgi veriyor gibi görünen seslere, halüsinasyonlara, görüntülere cezbedilebilir veya bağımlı hale gelebiliriz.

Günlük yaşantımızda sorumlu davranışlardan kaçınmaya psikolojik olarak eğilimli olmak bizi, hayalimizde canlandırdığımız ayrıcalıklı Tanrı ilişkisine ve daha yüksek bilgiye erişmeye ve bize sahte mutluluk veren bir duruma gelmeye itebilir. Şayet samimiyetle daha yüksek anlayışı elde etmeye çalışıyorsak ve akli başında, sağlıklı bir düşünce yapısına sahipsek, aklımızı kullanarak ayırım yapma

gücümüzü kullanmada deneyimsiz olabilir veya gerçeği keşfetme yolunda nasıl yürüyeceğimiz hakkında henüz yeteri derecede bilgilendirilmemiş olabiliriz. Aklın ve duyguların işleyişini iyi bilmeyebilir, felsefi ve dinsel fikirler ve kavramlar hakkında henüz tam anlamıyla bilgili olmayabilir, hatta iyi niyetimize rağmen yolumuzu kaybetmiş ve şaşkın olabiliriz. Henüz arınmamış üstün zekamız düşündüklerimizi, algıladıklarımızı veya arzulanan ruhsal özgürlük yerine devam eden kölelik, bilgi yerine aldatıcı düşlerle sonuçlanan deneyimlerimizi yanlış yorumlamamıza neden olabilir.

Gizli görüntüler gördüklerini, melekler veya ruhlardan talimatlar aldıklarını, diğer gezegenlerden zeki varlıklarla telepatik veya fiziksel bağlantı kurduklarını, Tanrı tarafından bazı kesin şeyleri yapmaları için idare edildiklerini, sıradan insanların sahip olmadığı gizli bilgilere ulaştıklarını beyan edenler, belli ki yalnızca toplumun sinir hastası veya ruhsal rahatsızlıkları olan bireyleri değildir. Son zamanlardaki çalışmalara göre ABD’nin yetişkin nüfusunun yaklaşık %50’si de bu tür deneyimlere sahip olduklarını veya bunların mümkün olabileceğine inandıklarını iddia etmektedir. Çünkü yanlış hayaller (yanlış fikirlere inanma, öğrenme ve üretme) yalnızca dünyanın bu bölgesine özgü değildir.

Anlamli dinsel deneyimlere sahip olmayı ciddi bir gayretle arzu edenler, aynı zamanda hayallere ve aldatıcı görüntülere, düşlere de eğilimlidirler. İsa’nın, azizlerin, bildikleri veya duydukları veya bilmedikleri ruhsal öğretmenlerin görüntülerini gördüklerini söyleyen kişilerin

beyanlarını sık sık duymakta ve okumaktayım. Pek çok insan, sağduyu ve aklın ışığında incelendiğinde değersiz bulunan “yüksek varlıklar”dan “önemli ve çok derin” bilgiler aldıklarını iddia etmektedir (aslında buna inanmaktadır). Elbette, sağlıklı düşünen insan bazen olayların içyüzünü kavrama kabiliyetini deneyimleyebilir, soruları cevaplanabilir, uyanırken veya uykudayken görülen rüyalarda arzu edilen veya ihtiyaç duyulan bilginin doğrudan veya sembolik olarak açığa çıkmasıyla sorunları çözümlenebilir. Bu gerçekleştiği zaman, bilginin elde edilme yöntemini anlarlar, onun ne için olduğunu bilirler ve mucizevi, doğüstü sebeplere bağlamazlar.

İnsan beyninde, uyarıldığı zaman dinsel veya mistik deneyimlerin gerçek gibi görünmesine neden olan bir bölüm vardır. Bu; ölüme yakın deneyim sırasında ölmüş akrabaları, arkadaşları ve yardımsever, ışıklı varlıklarla konuştuklarını veya onları gördüklerini söyleyen insanlar tarafından yaşanan bazı deneyler gibi, meditasyon yapanlar ve tefekküre dalanlar tarafından yaşanan bazı mucizevi düşlerin görünmesine neden olabilir. Bu tür deneyler hiçbir şekilde geçerliliği kabul edilemeyen, uzun süreli izler ve derine işleyen anılar bırakır ve bu tür deneyimler yaşamış

pek çok insanın daha anlamlı bir amaca yönelik hayatlar sürdürmeye motive olmalarına neden olur. İster aldatıcı olsun ister doğru; çok derin, içe işleyen, şiddetli, öznel algıların kuvvetli bir şekilde etkisi altında kalmamız normaldir.

Felsefi düşüncenin ve ruhsal deneyimin amacı, ister zihinsel dengesizlik ve duygusal kargaşa ister biyokimyasal dengesizliklerin neticesi olsun, zihinsel fenomen yaratmak veya onun cazibesine kapılmak değildir. Esas amaç, aldatıcı görüntülerden ve hayallerden uyanmak, böylece ruhsal farkındalığı tamamen, yeniden bütünlüğe kavuşturabilmektir. Bu amaca ulaşmak için hayatla ilişkimizdeki yerimizi sık sık gözden geçirmek faydalı olacaktır.

1- Bizler Ruhsal Varlıklarız:

Bizler muhtelif adlarla Hayat, Varoluş veya Tanrı olarak söz ettiğimiz bir şuur alanının bireyselleşmiş birimleriyiz. Doğa alemi, objektif alanlar ile ilişkilerin amacını; yalnızca aklımız ve bedenimizle tanımlar ve kendimizi onunla ifade ederiz.

2- Aşırı Derecede Özdeşleşme

Hayallere Neden Olur:

Şuur birimleri olan bizler kendimizi zihinsel işlevler, fiziksel karakterler ile özdeşleştirdiğimizde ve

koşulları, nesnelere duygularımızla algıladığımızda öz gerçeğimizi unuturuz.

3- Doğru Kişisel Farkındalık Özgürlük Getirir:

Kendimizin farkında olmakla başka bir şeyin farkında olmak, arasındaki farkı ayırt etmek (ve deneyimlemek) gerekir. Farkında olduğumuz şeyin kendimiz olduğumu düşünmüşümüz ve hissettiğimiz zaman, farkındalığımız parçalanır, çatlar veya bölünür. Ayırt etme gücümüzü kullanarak veya bakış noktamızı değiştirerek şuur alanı olduğumuz ve kendimizden başkası olmadığımız gerçeğini açıkça fark ederiz, kendini tanımayı öğrenir ve huzuru anlarız. Düşüncelerimiz, duygularımız,

hislerimiz ve başkalık anlayışımız bizim dışımızdadır ve öyle görünüp öyle bilecektir.

Genel anlamda iyi davranışlarımızı besleyerek doğru ruhsal gelişmede kendimize yardım edebiliriz, böylece fiziksel, zihinsel ve duygusal sağlığa kavuşur ve içinde yaşadığımız dünya ile ilişkilerimizde tatmin oluruz.

Olumlu, sağlıklı ve anlamlı olaylar, yaratıcı ifademiz, hayattan zevk almamız, bilinçli ruhsal deneylerimiz için sağlam, değişmez bir temel ilke edinmemizi sağlayabilir ve dengeli, aldatıcı düşlerden, hayallerden uzak ruhsal bir gelişmeye kavuşturabilir. □

Truth dergisi, Eylül 1996 sayısından çeviren: Aynur Kalyoncu

Kötü Tesirlerden Nasıl Kurtuluruz?

Ergün Arıkdal

KÖTÜ dediğimiz tesirlerden kurtulma metodu bir tanedir: Siz iyi olacaksınız. Başka çıkar yol yoktur. Yani insanın bizzat kendisinin pozitifleşmesidir.

Esasen kötü tesir-iyi tesir diye bir ayrım yoktur. Tesir bir tanedir. İyi-kötü nitelendirilişi bir yorum hatasıdır. İşimize gelene iyi, gelmeyene kötü deyip geçiyoruz. Oysa, hayatın etkisini alıp onu müspet hale getirebiliyorsak, vicdanımızla güzel düşüncelerimizden geçirerek, sevgiyle, şefkatle, merhametle bir araya getirebiliyorsak ve bir çiçek gibi ortaya çıkarabiliyorsak, o tek tesir iyi bir tesir olur. Yine aynı tesiri alıp, bu kez önce nefsimizle, yani her tür arzularımızla, intikam, kin, gıybet, haset vb. ile bir araya getirdiğimizde, ortaya kötü tesir çıkmış oluyor.

Birtakım majik hareketlerin tepenizde dönüp durmakta olan felakete bir etkisi olmaz. Bunlar karmik bir sonuç olabildiği gibi, pozitif olmayan bir tutumdan kaynaklanıyor da olabilir.

Düşünce ve vicdani yapının bir paratoner gibi kendine uygun tesirleri çekmesi söz konusudur. Kısaca, Sempatı Yasası uyarınca, ne ekersek onu biçeriz.

Pozitif Düşünmeliyiz

POZİTİF DÜŞÜNCENİN yollarına bir göz atalım: Müslümanlara günde beş vakit olsun pozitif düşünme yolu verilmiştir. Namazın amacı yatıp kalkmak değildir. O süre içinde meditatif olarak Tanrı düşünülür. Tanrı'yı düşündüğünüz sürece pozitiften başka bir şey düşünemezsiniz. Negatif Tanrı olmaz...

İbadetlerin merkez noktası budur. Tanrı tek ve mutlak pozitif olandır. İbadet eden kişi de ister namaz kılıyor olsun, ister mihrabın önünde diz çöküyor, ister dua değirmeni çeviriyor olsun, o pozitif güçle birleşebiliyorsa, kendisi de bir pozitif yayın içerisinde.

Söz konusu pozitif yayın yalnızca bize değil, bütün varlıklara lazım olan bir enerjidir. Bir insan durmadan rahatsızlık çekiyorsa, o kişinin yayınındaki pozitif miktar %40'ın altına düşmüştür. Menfi (negatif) düşünceleri sebebiyle de hastalıktan kurtulamaz.

Streslerin hepsi insanın içinden kaynaklanmaktadır. Dışarıdan bir etki sonucu bir şey olmaz insana. Meditasyon yaparak streslerden kurtulamazsınız. Ama stresin kökenine inerek, onu anlayışla yok edebilir ya da zayıflatabilirsiniz.

Bu hal menfi (negatif) bir etkiyi üzerimize çekmemizden veya böyle bir etkiyi, düşünce ve imajınasyonu içimizde yaşatmamızdan ileri gelir. *Düşünce Şekilleri* adlı kitabımızda, düşünce formlarının insan üzerinde ne gibi tahribatlar meydana getirdiği hususu bilimsel ve deneysel yollarla açıklanmaktadır. □

AKIŞ

Karşılık

Varlık: Andre Luiz

Aksiyon ve reaksiyon yaşamın değişmez bir yasasıdır.

Beklemeyi bilen gerçek zaferle karşılaşır.

Eğer iyiyi yakalarsanız, insanların yanında ve her yerde en iyi yere sahip olursunuz.

Eğer birine yardım ederseniz, yardım ettiğiniz bu kişi yardım etmenize vesile olmaya devam edecektir.

Diğer insanların sukûnetine yardım ederseniz, barış da sizin etrafınızda belirecektir.

Yükselmeyi sağlayan zamanı değerlendirirseniz, bu zaman size mucizeler sağlayacaktır.

Yaşamı kutsarsanız, yaşam da sizin varlığınızı kutsayacaktır.

Hizmet etmeye çalışırsanız, bu çalışmanız ihtiyacınız olan yönlendirmeyi size sunacaktır.

İnsanları seviniz ve bu sevgi size tesir dolu olarak geri dönecektir.

Ektiğinizi biçeceksiniz. Bunun zaten çok açık olduğunu ifade edebilirsiniz.

Ayrıca hep iyilikle ilgili olanı yaşamda kelimelere döküyoruz.

Eğer bunu denemeyi başarırız, elbetteki sevinç çığlıklarıyla parlayan sürprizler kaçınılmaz olarak karşımıza çıkacaktır. □

Medyum: F.C.Xavier

İspanyolcadan Çeviren: İsmet Yalçın

Bedenim Bana Ne Anlatmak İstiyor?

Robin Norwood

EL-AYAK sağlığı terapistinin hastalarından biri de vücut geliştirme uzmanı Gary idi; genç adam tüm o fişkırın kaslarının ima ettiği saldırganlığı yalanlarcasına dostça bir gülümseyişe sahipti. Muayenehaneye dizindeki ağrı nedeniyle gelmişti; ağrı anlaşılabilir bir şekilde bir türlü iyileşmiyor, onu ağırlık kaldırma ve sevdiği diğer sporlardan alıkoyuyordu. Dizini bir haftadan uzun bir süredir dinlendirmesine karşın, ağrının azalmadığını anlatıyordu sabırsızlıkla.

“Düzelmesini istiyorum artık,” diye tekrarladı inatçı bir ses tonuyla, yattığı yerde. Doktoru beklerken, boyun ve omuz kaslarındaki spazmı gevşetmek için bir süre uğraştım ve bu arada konuştuk. Ağrı olmasaydı hastalar ne yapardı, diye sık sık sordum çünkü ağrı, bedenin çöktüğünün ve isyan ettiğinin en büyük ipucudur.

Gary'nin normal iş günü otel ve restoran idareciliği dersleri ile başlıyordu; spor salonunda iki saat antrenman yaparak güne devam ediyor ve sonra, tüm gece boyunca sahildeki tanınmış bir restoranda barmen olarak çalışıyordu. Hafta sonları ev ödevlerini tamamladıktan sonra, kiranın bir kısmı karşılığında oturduğu apartman dairesinin tamir ve temizlik işlerinde çalışıyor, işe gitmeden önce de plajda paten kayıyor ya da spor salonunda antrenman yapıyordu. Tüm bu koşuşturmanın arasına sıkıştırdığı bir de kız arkadaşı vardı.

Bu inanılmaz aktivite zinciri ile ilgili daha pek şey öğrenmek isterdim fakat ilk sorum şu oldu: “İşini seviyor musun?” İstirap konusunda yıllarca çalıştıktan sonra, alkolün insan yaşamındaki rolünü merak ediyordum.

“Barmenlik? Oh, evet,” diye yanıtladı. “Günün birinde kendi restoranıma sahip olmak istiyorum, dolayısıyla iyi bir deneyim oluyor ama insanların bu kadar çok içki, sigara içmesini izlemek... Bedenlerini çöp tenekesine çeviriyorlar. Ben kendiminkine gayet iyi bakarım ama işte, olanlara bakın!”

“Bilemiyorum, Gary,” dedim. “Senin tempon, nasıl söyleyeyim, bir arabayla her gün 900 km yol yapmak gibi.”

“Evet, kendimi meşgul etmeyi seviyorum.” Savunmaya geçmişti. “Diğerleri gibi içki, sigara kullanmam. Sağlıklı kalabilmek için çok çaba harcıyorum.” Dizine kızgınlıkla baktı. “Bunun bana olmaması lazımdı.”

“Ailenin diğer üyeleri de kendilerine bakma konusunda senin gibi mi düşünüyorlar?” diye sordum.

“Pek sayılmaz.” Gary'nin sesi alaycıydı. “Babam o kadar çok içerdi ki, sonunda içki onu öldürdü. Erkek kardeşim de onu takip etmek için elinden geleni yapıyor.”

“Peki ya annen?”

“Ah, annem muhteşemdir. Şu anda Colorado'da el-ayak sağlığı terapisti olmak için çalışıyor.” Gülümsedi. “Buraya gelmemi söyleyen de oydu.” Açıklama yapma gereğini duyar gibiydi.

“Anlayacağınız annem yıllarca bir sürü belayla uğraştı. Babam öldüğünde elimizde pek az bir para kalmıştı, annem bu parayı alıp çekti gitti. Bunun harika bir şey olduğunu düşünüyorum.

Bazen ben de aynı şeyi yapmak istiyorum ama erkek kardeşime göz kulak olmam gerekiyor. O benim ikizim. Tek yumurta ikizi değiliz ama yine de...” Kısa bir an için, Gary'nin sorumluluk duygusu özgürlük tutkusuyla savaştı.

Bir süre sonra, “Annen çok çekmiş,

peki ya sen? Olanlar seni de etkilemiş belli ki,” dedim.

“Bu konuyu düşünmüyorum,” diye yanıtladı düz bir ses tonuyla. “Çok meşgulüm ve bu konu hakkında kafa yormuyorum.”

“Gary, peki ya bedeninin senden bu konuyu düşünmeni istiyorsa? Ya dizin sen dışarıda güçlenirken, içinde olup bitenleri görmezden gelmene izin vermeyecekse?”

Kısa bir süre duraksadı, aşırı gelişmiş omuz kaslarındaki gerginliği ellerimin altında hissedebiliyordum. Sonra, birden gerginliği azaldı, bedeni yumuşadı. Neredeyse iç çeker gibi konuştu.

“Kız arkadaşım da aynı şeyi söylüyor. Annem de. Bu çok garip. Okulda, alkoliklerin yetişkin çocuklarına ilişkin bir seminerin afişlerini gördüm. Çok fazla içki içen biriyle birlikte büyümenin getirdiği bazı karakteristik özelliklerin çoğu bana uyuyor; örneğin aşırı gelişmiş sorumluluk duygusu, diğerlerine kendinden çok önem verme, kendin için bir şeyler yaparsan suçluluk duyma ya da neler hissettiğini ve nasıl ifade edeceğini bilememe gibi. Neyse, bu seminere gitmeyi istiyorum, ancak sanırım zamanımı harcamaktan korkuyorum.” Birden sırtıttı. “Yani sizce dizim bunu kasıtlı mı yaptı? Çünkü seminer saatleri benim antrenman saatlerime denk geliyor da...”

Beden Bilince

Nasıl Hizmet Eder?

GARY’NİN dizi yüksek benliği ile işbirliği yaparak, içindeki ilgi bekleyen süptil seviyelerle temas kurmasını sağlamaya çalışmış olabilir

mi? Terapistin muayenehanesinde hastalarla çalıştığım süre içinde, eşzamanlılık ilkesinin işlediğini defalarca gözlemledim. Carl Jung bu kavramı, tesadüflerin arkasındaki olayları açıklamada kullanmıştır; oluşum nedenlerini tamamen tesadüfe bağlayacağımız olayların işaretlerini dikkate aldığımızda, bunların önceden mukadder kılınmış olduğu görülür.

Çoğu zaman, bu tip olaylar açıkça deneyimlenebilir: Kişinin çok ihtiyacı olduğu saklı bir bilgiye şans eseri ulaşması ya da örneğin, yıllar sonra eski bir arkadaşla karşılaşması gibi.

Buna benzer bir olay, bir gün bir arkadaşıma telefon etmek istediğimde başıma geldi. Telefonu genç bir kadın sesi yanıtladı, Margaret’i istediğimde ise tereddüt etti ve, “Yani Peggy mi demek istiyorsunuz?” diye karşılık verdi. Peggy’nin, Margaret’in takma adı olabileceğini düşünerek, “Ben Robin Norwood. Margaret’le görüşmek istiyordum,” dedim. Bunun üzerine karşı taraf hayretle, “Robin! Ben Susan!” diye yanıt verdi.

Bunun üzerine, kadının sesini tanıdım ve gramer sınıfında en iyi arkadaşım olan kişiyle karşı karşıya olduğumu anladım. Görüşmeyeli bir hayli zaman geçmişti. Şu anda Susan, kız kardeşi Peggy’yi ziyarete gelmişti.

Olan biten oldukça şaşırtıcıydı çünkü bir gece önce Susan'la ilgili oldukça canlı bir rüya görmüştüm, Hawaii'ye gidiyordu. Bunu ona söylediğim zaman güldü ve, "Gelecek hafta Hawaii'ye gidiyorum!" dedi. Rüyamda adaya uçakla gittiğini ve sonra da gemiyle döndüğünü gördüğümü anlattım. Planlarının aynen böyle olduğunu söyledi!

Bu olayda yer alan pek çok sayıdaki tesadüfü, eşzamanlılık dışında farklı yollarla da açıklayabiliriz.

Eğer belirgin bir şekilde aynı zamanda gerçekleşen olayların açıklaması

eşzamanlılık ise, Gary'nin ağrıyan dizi ya da Joanna'nın burkulan bileğini açıklamak için de kesinlikle kullanılabilir.

Her iki rahatsızlık da içsel değişimin ve şifanın meydana gelebilmesi için neredeyse mucizevi bir fırsat yaratmıştır.

Ezoterik bakış açısı, her hastalık, her incinme ve her ıstıraplı deneyimin temizlenme ve arınmaya hizmet ettiğini söyler. Her seferinde bunun nasıl gerçekleştiğini anlamasak bile bu öğretiyi aklımızda tutacak olursak, zorlukların bize nasıl hizmet ettiğini idrak etmeye başlayabiliriz.

Bir hastalık ya da incinme dönüşümün kapısını açar, bileğini burkan Joanna'nın ailesindeki olayların sonuçlanışında olduğu gibi. Bileğinin

incinmesi, Joanna'nın ebeveynlerinin ilişkisindeki rolünü oynamasını etkin bir şekilde engellemiştir; annesinin hastalığının baskısı da beraberinde gelince, ilişkinin şifa bulması için bir olanak yaratılmış oldu. Gary'nin dizi ona yaşamındaki acı veren bir yönü keşfetmesi için zaman ve olanak sağladı, böylece şifaya doğru ilk adımı attı. AIDS'e yakalanan Darren, hastalığının neticesinde hem yaşam tarzını, hem de değer yargılarını değiştirdi. Ayrıca büyükannesi de daha sevgi dolu ve anlayışlı olma yolunda değişim geçirdi.

İkinci olarak, bir hastalık ya da incinme ruh varlığı tarafından sadece bireyin kendi bilincinin bir yönünü geliştirmek için değil, daha büyük bir topluluğun bilincini geliştirmek amacıyla da seçilebilir. Bu gerçekleştiği zaman, işleyen şey ise ezoterizmde *fedakarlık kanunu* denilen ilkedir. Birkaç kişinin ıstırabının, daha çok sayıda kişinin iyiliğine ya da bilinçlenmesine hizmet ettiği durumlarda, fedakarlık kanunu yürürlükte demektir. Kuşkusuz, Darren'ın hastalığı da bu kanunun bir tatbikatıydı. Kanımca, bu perspektiften bakıldığında, AIDS'e yakalanan herkes bu bedenlenişlerinde kendilerini fedakarlık kanununu ifade etmeye ve insanlık bilincine hizmet etmeye adanmış büyük bir ruhsal grubun parçası olarak görülebilir.

Üçüncü olarak; hastalık incinme ya da fiziksel acılar yaşamımızdaki acı veren koşulları görmezden gelerek, kendimize karşı dürüst olmadığımız zamanlarda bize yardımcı olmak için ortaya çıkabilir. Bedenin sorunları, *psikolojik kaçınma mekanizmalarının göstergesi* olarak iş görebilir. Yaşamdaki

her zor durum bir sınavdır; biz ilerledikçe sınavlarımız da ilerler, bize fiziksel cesaretimize meydan okuyan olaylar yerini, manevi bütünlüğümüzü, iyiliğimizi ve özümüze karşı ne kadar dürüst olduğumuzu ölçen durumlara bırakır. Bu sınavların hiçbiri kolay değildir. Elimizden gelse, bunları görmezlikten gelecek ya da başımızdan atacak olduğumuz için bu noktada bedenın acıları iki amaca hizmet eder. İlgilenilmesi gereken bir husus olduğu konusunda bizi uyarır ve bu durumu görmezlikten gelirsek sonuçları bizim için öyle acı verici olur ki, bu ihmalimiz sonuçta bize pahalıya patlar. Beden, açıkça ortaya koyduğu belirtilerle, neyi inkar etmeye çalıştığımızı göstermektedir.

Beden ile Kişiliğin Çelişkisi

BEDEN olağanüstü bir şeydir; kendi hayvansal beyni, hayvansal güdüleri ve duyguları ile bizim hayvansal kısmımızdır. Diğer hayvanlarda olduğu gibi, insan bedenın de *dürüst olmama gibi bir özelliği yoktur*. Bu basit sebepten dolayı, insan varlığının sorunları bitmek bilmez. Aslında sorunların çoğu, bedenın yalan söyleme becerisi olmamasına karşın, kişiliğin bu konuda son derece yetenekli olmasından kaynaklanmaz. Kendi üzerimizde fazlasıyla düşünen ve sürekli kendini değerlendiren bizler, ne olmamız gerektiğine karar verdiğimizde gerçekten o kişi olduğumuza dair kendimizi ikna etmeye çabalarız. Öte yandan, fizik beden herhangi bir yargıda bulunmadan, tüm güdüleri ve duygularıyla bu sürece tepki vererek

bizi hep utandırır. Yüzü kızarır, beti benzi atar, göz bebekleri büyür, dişleri takırdar, çenesi kilitlenir, elleri terler. Ani bir ereksiyonla bizi utandırır ya da titreyip bayılarak bizi yarı yolda bırakır: Bir an bile düşünmeden cinsel arzularımızı, korkularımızı, kızgınlıklarımızı ya da *insan* kısmımızın düşünerek, yargılayarak gizlemeye çalıştığı her türlü tepkimizi bütün dünyaya ilan eder.

Fizik bedenimiz bir oluş halini deneyimleyip ifade ederken, kendisinin ve başkalarının takdirini kazanmaya çalışan egomuz başka bir şeyi ifade etmeye çalışırsa ne olur?

Fiziksel bedenimiz fiziksel boyutta var olmaktadır ve fizik alemin maddesi ile beslenir: hava, su, yiyecek gibi. Astral ve zihin bedenlerimiz ise astral ve zihinsel alemlerde var olmaktadır ve şakralar aracılığıyla kendi alemlerinin astral ve zihinsel maddeleriyle beslenirler.

Fiziksel ve süptil bedenlerimizin her biri berrak ve sağlam olduklarında, insanın enerji alanının titreşimi ya da aurası da aynı şekilde berrak ve iyi olacaktır. Süptil bedenlerde bir hasar olduğunda, şakralar kanalıyla bu bedenlere akan enerji engellenebilir. Uzun süren hasar ve ahenksizlik, süptil enerji seviyelerinde bedenın işleyişini gözlemleyen durugörürlerce hastalıkların sebebi olarak tarif edilmektedir. Kısa fakat ciddi ahenksizlikler ise hazımsızlık, baş ağrısı, nezle, grip gibi hastalıklara yol açabilir. Bu boyutta daha uzun süren kronik hasarlar ise bedeni kanser gibi çok daha ciddi hastalıklara sürükleyebilir. □

Kaynak: Yazarın Meta Yayınlarından çıkan *Neden Ben? Neden Bu? Neden Şimdi?* adlı kitaptan alınmıştır.

HABER

EARTH Yıllık Toplantısı

Tülin Etyemez

KISA adı EARTH olan Avrupa Regresyon Terapistleri Birliği yıllık toplantısı 5-10 Temmuz 2009 tarihleri arasında Almanya'nın Kleve kentinde gerçekleştirildi. Yaklaşık 64 terapistin katıldığı ve birbirlerini eğittikleri yıllık toplantısının bu seneki teması "Yaşamı Yönlendiriş: Nerede olduklarını, nereye gitmek istediklerini ve burada ne yapıyor olduklarını bulmalarında insanlara yardım etmek"ti. Bu başlık altında pek çok atölye çalışması gerçekleşti. Almanya'dan Trutz Hardo "Bugünkü Yaşamımızdan Neleri Bulup Çıkardık?", Hollanda'dan Monique Houben "Ruh Varlığı Regresyonları: Kalbin İç Evrenine Doğru, Yaşamdaki Yönelişinizi Bulmanın Bir Yolu", Portekiz'den Maria Angelina Pereira "Yaşamın Amacı: Yaşam ve Bilim, Enerji ve Madde", İsviçre'den Barbara Bachmann "Bu Yaşamdaki Görevler ve Bu Yaşamdaki Hedefler: İletişim Modellerinin Kullanımı", Brezilya'dan Milton Menezes "Kendini Keşfetme: Yaşam Amacımıza İlişkin Neler Yaptığımızı Bulmak", Almanya'dan Marcus Novak "Terapiden Sonra Ne Gelir?: Yaşam Vizyonlarını Araştırmanın Pratik Yolları", İngiltere'den Tina Lee-Ure "Pisti Açmak: Kalkışa Geçme Sanatı", Yunanistan'dan Athanasios Komianos "Bağlanmış Varlıkları Hızlı Ayırma Yöntemi: Bağlanmış Olduğundan Kuşkulanan Varlıkları Elektrik ile Ayrıp Salmak" isimli atölye çalışmaları yaptılar. Ayrıca Almanya'dan Ulrich Kramer "Kişisel Gelişim Teknikleri: Zihninizi ve Çevrenizi Düzenlemek" adlı Yıllık Toplantı Ön Eğitim programını gerçekleştirdi. Bu toplantı terapistlerin de bilgilerini yenilemeleri, paylaşımları ve kendilerini temizlemeleri açısından oldukça önem taşıyor. Ayrıca Bilyay Vakfı üyelerimizden Yasemin Tokatlı ve Tülin Etyemez EARTH'ün yönetim kuruluna tekrar seçildiler. EARTH hakkında detaylı bilgi için www.earth-association.org adresine başvurulabilir. □

En Büyük Engeller İçimizde

Günay Yalçın

2. Bölüm

BİR ŞEYLER yolunda gitmiyorsa durağanlık içindedir. Bazı şeylere fazlasıyla bağlanmışsınızdır. Yosun tutan taş durağandır. Fiziksel, duygusal, düşünsel ve zihinsel tembellik en büyük düşmanınız, engelinizdir. İşleyen demir ışıldar. Emek olmadan yemek olmaz. Akıllı bir çalışkanlık içinde olun. Fiziksel ataletinizin göstergesi bedeninizdeki yağlanmadır. Ancak bedeninizdeki yağlanmanın tek sebebi fiziksel ataletiniz değildir. Bedeninizdeki yağlanma aynı zamanda duygularınızdaki, düşüncelerinizdeki olumsuzluklarla, acılarla, pişmanlıklarla, zayıflıklarla da ilgilidir. İçinizde tuttuğunuz öfke, kin, nefret ve benzeri duygularla da ilgilidir. Bu duygular aynı zamanda çeşitli hastalıkların da temel nedenidir. Fiziksel çalışmanın, çabanızın yorgunluğunuzun belirtisi terinizdir; sonucu sağlam kaslarınız, sağlıklı vücudunuzdur. Ancak aynı zamanda duygu ve düşünce seviyesinde de bu terin atılması gerekir. Durağanlığın giderilmesi gerekir. Duygu ve düşünce kaslarının da aktif çalışması gerekir.

Peki, duygu ve düşünce kaslarının aktif çalışması ne demektir? Duyguda ve düşüncede yanlışlıkların düzeltilmesi, eksikliklerin giderilmesi, fazlılıkların atılması, negatifliklerin pozitifleştirilmesi, eğriliklerin düzeltilmesi demektir.

Duygu ve düşünce kaslarının doğru çalışması demek duygu ve düşüncelerinizin yapı taşları olan olayların hangi yönünüzü ne şekilde etkilediğini, sizin benliğinizi nasıl şekillendirdiğini fark edip o tesirlerin, varsa, üzerinizde yarattığı olumsuz etkileri ayıklamaktır. Benliğinize ihtiyacınız olan şekli vermek becerisini kazanmaktır. Kendi benlik imgenizi kendi idealinize uygun şekilde biçimlendirmektir. Bunun için her düzeyde çaba sarf etmek, ter dökmek gerekir.

Yaşadığınız olayların üstünüzdeki etkilerini nasıl yorumluyorsunuz? Değerlendirmelerinizi yaparken ölçünüz adalet mi? Vicdanınız rehberiniz mi? Kendi yanlışlarınızı samimi bir

şekilde kendinize itiraf edebiliyor musunuz? Bunları kendinizde gözlemleyin. Olumsuz duygu ve düşüncelerinizin arkasındaki olayların uyum sağlayamadığınız, hazmedemediğiniz olayların tesirleri olduğunu göreceksiniz.

Dolayısıyla, tam sağlıklı olmak için bedeninizdeki kasları çalıştırırken aslında içgüdü, duygu, düşünce ve zihin mekanizmalarınızı da doğru çalıştırmanız gerekir. Çünkü hepsi bir bütündür. Enerji yaratan duyguları, düşünceleri, içgüdüyü, fikirleri, davranışları, zihinsel yapıyı oluşturmalsınız. Rahat ve özgür hareket etmeniz için bedeninizin ince ve fazlalıklardan arınmış olması gerektiği gibi duygusal, düşünsel özgürlüğünüz için manevi varlığınızın da acılarınızdan, ıstıraplarınızdan, pişmanlıklarınızdan, suçluluk duygusundan ve benzeri olumsuz duygularınızdan arınmış olması gerekir. Bu arınma, “Hadi bu duygudan kurtuluyorum, onu bırakıyorum,” demekle

olmuyor, bu duyguların sizin için manasının kavranması sonucunda vicdanen

kazanılan olgunluk seviyesi ve varlıksal sorumluluk bilincinin gelişmişliği düzeyine paralel olarak arınma gerçekleşiyor.

Kısacası beden, içgüdü, duygu, düşünce ve zihin düzeylerinde biri olmadan diğeri tam sağlıklı olamaz. Hepsinin aynı anda sağlıklı olabilmesi için her düzeyde çalışma yapmak, ataletten, durağanlıktan, tembellikten kurtulmak gerekir.

İhtiraslarınızı, muhterisliklerinizi, aşırı beklentilerinizi gözden geçirin. Kendi kabalığınızı, kibrinizi, onur adını verdiğiniz gururunuzu gözden geçirin. Burnunuzu sürten inançlarınızı, düşüncenize zincir vuran yanlış, eksik bilgilerinizi, sizi tutsak eden sevmekten alıkoyan korkularınızı, duygularınızı gözden geçirin. Bedensel, duygusal, düşünsel, zihinsel acılarınızdan, pişmanlıklarınızdan; korkularınızı, öfkenizi yenerek, incinmişliklerinizden

kurtularak, inanç sisteminizi yenileyerek, düşüncelerinizin kaynağı olan bilgilerinizin yanlışlarını düzelterek, kapsamlı ve doğru hale getirerek kurtulabilirsiniz. Bulduğunuz doğruları uygulayarak kurtulabilirsiniz. Bütün bunların ödülü iç huzur, denge ve ahenktir. İç sevinçtir, neşedir, barıştır. Yarınla umutla bakmaktır. Sağlıklı, zinde bir zihin ve bedendir.

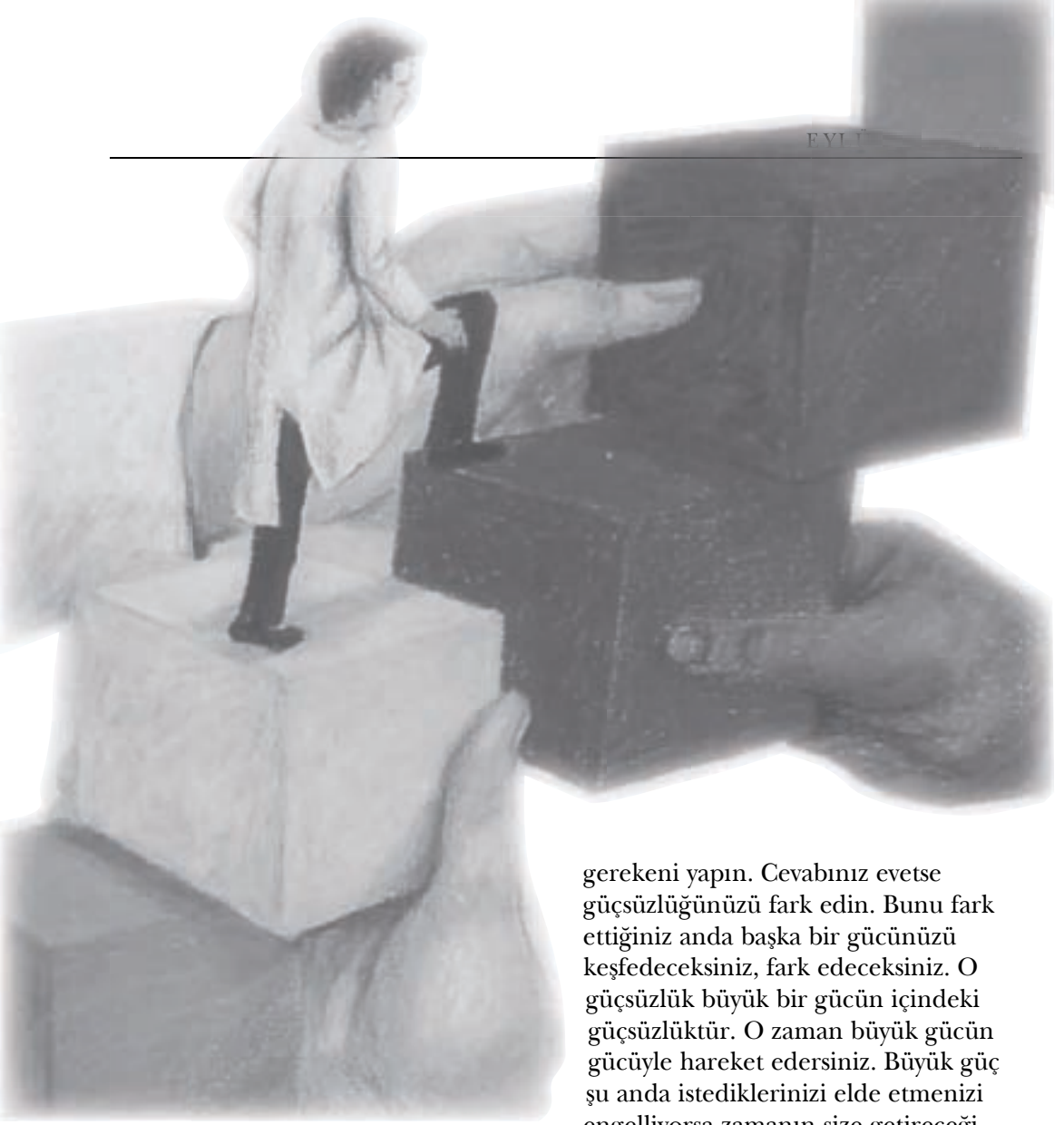
Ben kimseyi sevmeyeyim, şefkat göstermeyeyim ya da en yakınımdayı üç beş kişiyi seveyim, diğerleri beni sevsin, diğerleri bana şefkat göstere, ihtimam göstere. Ben kimseye yardım etmeyeyim, elinden tutmayayım, bildiğimi öğretmeyeyim; diğerleri, evren, Tanrı bana yardım etsin, himaye etsin, korusun, bildiğini öğretsin. Ben kimseye bir şey vermeyeyim ya da yarım yamalak vereyim ama diğerleri, evren, Tanrı bana her istediğimi istediğim yerde, istediğim zamanda versin. Önce onlar versin yapsın, sonra ben. Hayatta böyle olmuyor. Önce

siz vereceksiniz, ter akıtacaksınız, güç sarf edeceksiniz, çalışacaksınız. Önce siz yapacaksınız. Önce siz engelleri kaldıracaksınız; içinizdeki engelleri sadece siz kaldıracabilirsiniz; bunu bir başkası sizin adınıza yapamaz. Önce yolları siz açacaksınız. Kapıları önce siz açacaksınız, kilidi önce siz açacaksınız. Sahip olmak istediğiniz her şeye layık olduğunuzu, sahip olduğunuzda da o şeyin sorumluluğunu yerine getireceğinizi göstereceksiniz.

Başkası yapmıyorsa da siz yapın. “Bütün bunları tek başıma mı yapacağım? Çevremdekiler yapmazsa benim yapmam ne işe yarar?” demeyin. En azından kendiniz için yapın. Bu ruh haliyle sarf ettiğiniz her çaba bir tesir birikimi oluşturacak, bardağı taşıracak damlaları oluşturacak ve zaman içinde çevrenizde etkisini gösterecektir. Sabırlı olun. Aktif sabırlı olun. Sabrederken yapmanız gerekenleri yapın, yani geleceğinize ilişkin pozitif bir imge yaratın. Benzer benzeri çeker. Siz onlara benzemeyin, onların size benzemesini bekleyin. Üzüm üzümüne baka baka kararır. Onlar size baka baka aklaşacaklar. Hangi yayın güçlüyse diğerlerini bastırır ve güçlü olan kazanır. Güçlü olun. Gücünüzü size ters gelen şeylere teslim etmeyin. Onların güçlü olmasına izin vermeyin. Onlar derken hem dış çevreyi hem de içinizdeki tüm negatif duyguları, düşünceleri ve istekleri kastediyorum.

Nasıl, ne şekilde olacağına odaklanmaksızın temiz ve saf duygularla ve herkesin ortak hayrını gözeterek geleceğinize ilişkin pozitif imgeler yaratın. Unutmayın; sürekli canlı kılnan imgeler enerjetik olarak aktiftirler ve uygun ortam oluştuğunda gerçekleştirme potansiyeline sahiptir.

Hayal gücünüzü, imajinasyon yeteneğinizi ve enerjinizi kullanın. O size sorumluluğuyla birlikte verilmiş en büyük gücünüzdür. Yaratılış süreçlerine katılımınızı sağlar.

Suçlamayın. Kimseyi suçlamayın. Kendinize dönün, “Ben elimden geleni yaptım mı? Ben elimden gelenin en iyisini yaptım mı?” diye kendinize sorun. Her zaman resmin arkasındaki büyük resmi görün, görmeye çalışın. Görünenin arkasında her zaman bir görünmeyen olduğunu aklınızdan çıkarmayın ve onu anlamaya çalışın. Yukarıdaki sorulara cevabınız hayırsa

gerekeni yapın. Cevabınız evetse güçsüzlüğünüzü fark edin. Bunu fark ettiğiniz anda başka bir gücünüzü keşfedeceksiniz, fark edeceksiniz. O güçsüzlük büyük bir gücün içindeki güçsüzlüktür. O zaman büyük gücün gücüyle hareket edersiniz. Büyük güç şu anda istediklerinizi elde etmenizi engelliyorsa zamanın size getireceği başka bir değer kuluçka süresini yaşadığının farkına varın. Bütün çabalarınız kuluçka süresi sonunda elde edilecek ürünün kalitesini ve kantitesini (miktarını) belirleyecek, artıracaktır.

Çalışın ve tüm tembelliklerinizden kurtulun. Unutmayın: “Yürüyen at arpasını artırır.” Yürüyün. Gördüğünüz engelleri kaldırın. Bütün bunları içten bir samimiyet, safiyet ve iç temizliğiyle yaptığınızda görmediğiniz engeller görünmeyen eller tarafından sizin için kaldırılacaktır. Güveniniz, güvenciniz Büyük Pozitif Güce olsun. □

ÖYKÜ

Cılız Kurbağa

HER YIL düzenlenen şatoya tırmanma festivaline o yıl katılım çok fazla olmuştu. Ülkenin dört bir tarafından gelen kurbağalar yiyip içiyor ve ertesi gün düzenlenecek yarışa hazırlanıyorlardı. Ortalık tam bir panayır yeri idi, herkes heyecanlı ve coşkuluydu.

Nihayet gün ağardı ve bütün kurbağalar büyük şatonun etrafında toplandı. Yarışmacılar birer çizgi halinde beklerken son hazırlıklarını yapıyorlardı. Gerçi yıllardır düzenlenen bu yarışmada bugüne dek şatonun en tepesine tırmanabilen hiçbir kurbağa görülmemişti fakat adı üstünde bu bir festivaldi ve hepsi yapabileceğine inanıyordu.

Kurbağalar kralının verdiği işaretle büyük yarış başladı. Bütün kurbağalar büyük bir coşku ve heyecanla şatonun duvarlarından zıplaya zıplaya tırmanmaya başladı. Başlarda zorlanmayan kurbağalar şatonun surlarının dikliği nedeniyle giderek yorulmaya başladı.

Bu sırada aşağıdan büyük uğultular kopuyordu. “Sizi gidi beceriksizler. Hiçbiriniz başaramayacaksınız. Hepiniz yere düşeceksiniz,” diye bağırان diğer kurbağaların sesleri bütün şatoda çınliyordu.

Yarışma yeni başlamasına rağmen yorulanlar ve yere düşenler olmaya başlamıştı. Kalabalık hem kakkahayla gülmeye devam ediyor hem de gittikçe seslerini yükselterek bağırıyorlardı. “Yapamayacaksınız, tırmanamayacaksınız, hepiniz düşeceksiniz.” Çünkü biliyorlardı ki kimse bunu yıllardır başaramamıştı.

Giderek daha çok kurbağa bu dik surlara dayanamayarak yuvarlana yuvarlana aşağıya düşmeye başlamıştı. Yarışa devam eden kurbağaların sayıları gittikçe azalmasına rağmen uğultular ve gülüşmeler daha da artıyordu. “Hiçbirinizde oraya tırmanma gücü yok. Bunu başaramayacaksınız. Hepiniz düşeceksiniz.”

Nihayet şato surlarının ancak yarısı bittiğinde geride sadece üç dört kurbağa kalmıştı. Bu, bu yılki yarışmanın birazdan biteceğine işaret ediyordu. Sırayla üç kurbağa daha yorgunluğa

dayanamayarak yuvarlana yuvarlana yere düştü.

Artık tek bir kurbağa kalmıştı ve herkes inanılmaz bir şekilde bağıyor ve onun da düşmesini bekliyordu. “Seni gidi akılsız. Oraya tırmanabileceğini mi sanıyorsun? Sen de düşeceksin. İn artık oradan. Beceriksiz. Birazdan gücün kalmayacak.”

Fakat inanılmaz bir şey olmuştu ve o kurbağa o zamana kadar kimsenin tırmanamadığı bölgelere kadar tırmanmayı başarabilmişti. Aşağıdakiler dikkatlice ona bakıyordu. Uğultular yavaş yavaş azalmaya başladı. Fakat kalabalık hala, onun en yükseğe

çıkamayacağını düşünüyordu.

Ve nihayet, kurbağa şatonun en tepesine kadar tırmanabilmişti. Bu inanılmazdı. En güçlü kurbağalar bile yıllarca şatoya tırmanmayı başaramamıştı. Bu cılız kurbağa bunu nasıl gerçekleştirmişti? Kalabalık şaşkın bir şekilde kuledeki kurbağaya bakıyor ve bunları düşünüyordu.

Nihayet kurbağa şatonun merdivenlerinden aşağıya indiğinde çevresine dolanan diğer kurbağalar hep bir ağızdan sormaya başladılar: “Bunu nasıl başardın?”

Fakat kurbağa bir türlü cevap vermiyordu. Çok geçmeden anlaşıldı ki, bizim cılız kurbağamız sağırdı. □

Eğitim: İç Potansiyelin Açığa Çıkarılması

Lorna St. Aubyn

EĞİTİMİN gerçek rolü bir kişiyi açmak, düşünsel melekelerini geliştirmek, entelektüel merakını teşvik etmektir. Ne yazık ki, birçok modern eğitimci öğrencilerine küçük bilgisayarlanmış gibi davranıp, çocuklar ilgi duysun ya da duymasın, onlar için önemli olsun ya da olmasın, onlara sadece bilgi yüklemekle ilgilenirler. Çok tartışmalı bir seçme tekniği uygulanır ve çocuklar bir okulun “çizgisine” bağlanıverirler; artık sadece toplumda belli bir işlevi yerine getirmek üzere şartlandırılmışlardır. Öğrenmeyle ilgili bir tavır, genelde sınav materyali toplamakla meşgul bir öğrenci ırkı yaratmıştır. Yaratıcı çalışma için hiç zaman kalmamıştır.

Sürekli değişen öğretmenler, kalabalık okulların kişiliksizliği ve öğrencilerin kendilerinde giderek artan yer değiştirmeleri sebebiyle, çocuğun yeteneğiyle ilgili çalışmalar, genelde hatalı ve hatta uygun olmayan bir şekilde yapılır. Kişiliği ve evdeki koşulları hakkında ayrıntılı bir bilgi olmadan, seçim komitesi ya çocuğun yeteneklerini harcar ya da onu doğal kapasitesinin ötesine zorlar. Her iki gruptaki çocuklar da acı çekerler.

İnsanlık artık kökten bir tekamül sıçrayışına doğru yürümektedir, bu durum şuurla dev bir değişiklik getirecektir. Bütün eğitim alanı bundan etkilenmeye mecburdur. Eğitime tabi tuttuğumuz çocukların büyük kısmının zaten dünya yaşamına aşina olduklarını fark ettiğimizde, onları artık sadece yaş, zeka, sınavlarda başarı vb. kısıtlarla tasnif edemeyeceğimiz de açık hale gelir. Her öğrenci sadece kişisel potansiyeli bakımından değil, ancak geçmiş hayatlarda edindiği beceri ve bilgileri şuurlu olarak kullanma yeteneği bakımından da bir birey olacaktır. Bu elbette çocuğun geçmişini “görebilen” sonra da bu geçmişi yansıtmamasını çocuğa öğretebilen öğretmenlerin yetiştirilmesini gerektirir. Geçmiş dönemlerde öğrendiklerimizin büyük kısmı yüzeye çok yakın bir yerde bulunur; becerikli bir yoklama sayesinde kolayca bu hayatımızın bir parçası olabilir.

Derin seviyelerde sıkılma veya karşı çıkma gibi hallerden kaçınmak için spiritüel yolculuklarının farklı aşamalarında olmakla beraber dışarıdan aynı gözükken çocuklara farklı muamele etmek gerekecektir. Geçmiş hayatlarından birçok şeyi zaten “bilen” çocuklar için bunları hatırlamak, eğitimlerinin

en önemli kısmını meydana getirir. Bu temele ileri bilgiler ve modern beceriler de eklenebilir. Dünya yaşamı bakımından henüz yeni olanlara ise daha temel bilgiler aktarılır.

Okul öğretmenlerinin gençlere eğitim verme konusunda tahsil görmüş olmalarından dolayı, otomatikman donanımlı oldukları konusundaki şimdiki varsayımımız yukarıdaki sebeplere dayanarak bir hata olarak düşünülecektir. Bugünkü sistemimizde, bir kişinin kendisinden çok ileri seviyede bir çocuğa “eğitim” verme konumunda olması pekala mümkündür. Sonuç olarak,

çocuklar kendi ruhsal seviyelerine uygun öğretmen ve arkadaşlar beraberinde, önceki enkarnasyonlarında kaldıkları yerden eğitimlerine devam edecek olurlarsa, her iki taraf da bundan kazançlı çıkacaktır.

Eğitim alanında meydana gelecek bir başka büyük değişiklik de, kolektif şuur dışının içeriğinin, artan sayıda kişiler için çok daha kolay ulaşılabilir bir hale dönüşmesiyle ortaya çıkacaktır. Gelmiş geçmiş bütün olay ve düşüncelerin bu geniş depoda kayıtlı olduğu söylenir. İnsanlığın mirası olarak güvenli bir biçimde saklanan bu akıl almaz hazine, bugüne dek sadece

yüksek derecede psişik güçlere sahip kişiler tarafından ulaşılabilen bir yerdi. Çeşitli alanlarda çalışan dehaler, buraya şuurlu biçimde değil fakat ilham kanalıyla ulaşabilmişlerdi. Bugün, bu kaynaktan doğrudan yararlanmak mümkün gözükmemektedir. Bu çalışmalara genç yaştan itibaren başlayabileceğiz.

Ne kadar çok sayıda enkarnasyon yaşanmışsa, eski ve yeni her çeşit bilgiye daha kolay ulaşırız. Çünkü öğrenme kalıplarımız zaten bir hayli gelişmiş durumdadır. Bu, özellikle bilgiye

sınırsız olduğunun farkına varmamız gerektiğini söyleyen birçok tebliğde ifade edilenlerle aynı şeydir. Çünkü planetimizin bütün geçmişine ulaşabildiğimiz gibi, çeşitli ruhsal planlardan rehberlik almak suretiyle de bilgi edinebiliriz. Bugüne dek böyle bir şeye inanmak bizim için güçtü, kendimizi yeryüzünün önemsiz ve gelgeç sakinleri olarak düşünmeye alabildiğine şartlanmıştık. Ancak yavaş yavaş yukarıdaki vaatlerin boşuna olmadığını ve bize sunulan olanakları pratik anlamda

hayatlarında önemli bir yer veren kişiler için önemlidir. Bu anlayışın çocuklarda teşvik edilmesi, tıkabasa doldurulmuş bilgisayar sendromunu ortadan kaldıracak ve en büyük yeteneğimiz bilginin kolayca akabileceği bir şuur hali yaratmak olacaktır.

Bu çarpıcı anlayış, ruhsal alemden alınan ve potansiyelimizin aslında

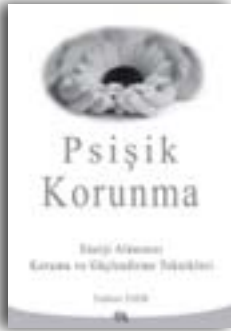
kullanabileceğimizi anlıyoruz. Yeni Çağda sınırsız gelişme, çocukların da yetişkinlerin de amacı olacaktır. Eğitim-potansiyelimizin açığa çıkarılması- ilgi duymadığımız bir işin sıkıcı hazırlığı değil, hayatlarımızın çekici ve sürekli bir parçası haline gelecektir. □

Kaynak: Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *Yeni Çağ Akımı* adlı kitabından alınmıştır.

Etkinlikler

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı</i> : Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa</i> : Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl.....	15 TL
<i>Cesur Ruhlar</i> : Robert Schwartz	18 TL
<i>Çılgın Sarıca</i> : Itzhak Bentov	18 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi</i> : J. V. Belle.....	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup</i> : Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı</i> : Judith Stanton, Pat Rodegast.....	18,5 TL
<i>Göksel ve Yerel Işıklar</i> : Wilton Kullmann	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer</i> : Zeynep Camat	14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri</i> : U. Markham.....	11 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin</i> : William Bloom	13 TL
<i>Kızıldevli Bilgeliliği</i> : Timothy Freeke	11 TL
<i>Küçük mucizeler</i> : Judith Leventhal	11 TL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor</i> : Jonathan Cainer	12 TL
<i>Koşulsuz Mutluluk</i> : H. R. Cushnir	12 TL
<i>Mandala</i> : Helga Fiala	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş</i> : J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong</i> : Hendrick Vannek	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi</i> : Robin Norwood	14 TL
<i>Seçtiğin Yaşam Seninidir</i> : Barbara Sher	14 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i>	
<i>Kumak</i> : D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!</i> : Alix Kırsta	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı</i> : M. Mercati	18,5 TL
<i>Zararlı Işıklardan Korunma</i> : W. Kullmann	11 TL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği</i> : Jonathan Drake	15 TL
<i>Batık Kıta Mu'nun Çocukları</i> : James Churchward.....	15 TL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol</i> : David Tame.....	14 TL
<i>Bilinmeyen Jung</i> : Stephan A. Hoeller	14 TL
<i>Bitmemiş Senfoniler</i> : Rosemary Brown.....	10 TL
<i>Çocuğumuzun Ruhsal Eğitimi</i> : D. Carroll.....	15 TL
<i>Çocuklara Öz Saygı ve Değerleri Öğretmenin</i>	
<i>100 Yolu</i> : D. Loomans-J. Loomans	16 TL
<i>Frodo'nun Arayışı</i> : Robert Ellwood	14 TL
<i>Geleceğe Ait Kütle Rüyaları</i> : H. Wambach.....	15 TL
<i>Geleceğin Psikolojisi</i> : Stanislav Grof.....	16 TL
<i>İmgelenen İyileştirici Gücü</i> : M. L. Rossman.....	14 TL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji</i> : Pappus.....	9 TL
<i>İyileşmenin Sıması</i> : Dr. Edward-C. Whitmont	14 TL
<i>Kabile Geri Döndü</i> : Janet Cunningham	14 TL
<i>Kalbin Dili</i> : Dr. Paula M. Reeves	14 TL
<i>Kaos</i> : John Briggs-F.David Peat.....	13 TL
<i>Kendi Kendine Telkin</i> : Emile Coue.....	11 TL
<i>Kutsal Evrim</i> : Edouard Schure.....	13,5 TL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı</i> : Gündüz Öğüt.....	10 TL
<i>Mısır'da Ölümlü Sonrası Fikri</i> : W. Budge	10 TL
<i>Mısırlıların Kökeni</i> : A. Le Plongeon	12 TL
<i>Nehrin İki Yakası</i> : Gündüz Öğüt.....	11 TL
<i>New Age (Yeni Çağ)</i> : Lorna St. Aubyn.....	10 TL
<i>Perilerin Gerçek</i>	
<i>Dünyası</i> : Dora Van Gelder	10 TL
<i>Psikoyolculuk</i> : John Perkins.....	10 TL
<i>Psişik Arkeoloji</i> : Stephan A. Schwartz.....	15 TL
<i>Psişik Korunma</i> : Fadime Emir.....	13 TL
<i>Psişik Şifacılık</i> : Alfred Stelter	16 TL
<i>Ruhların Yolculuğu</i> : Michael Newton.....	15 TL
<i>Ruhsal Şifa</i> : Dora Kunz.....	14,5 TL
<i>Rüyalarınızdan Yararlanın</i> : G. Öğüt.....	12 TL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları</i> : F. Sills.....	13 TL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i>	
<i>İçin Öneriler</i> : P. Brunton.....	9 TL
<i>Safağı Getirenler</i> : Gündüz Öğüt.....	11 TL
<i>Şakvalar ve Enerji Alanları</i> : D. G. Kunz	13 TL
<i>Tüm Yönleriyle Reiki</i> : Walter Lübeck,	
Frank Arjava Petter, Wiliam Lec Rand.....	15 TL
<i>Uyanış</i> : Charles T. Tart.....	16 TL
<i>Yanıbaşımızdaki Bilgelik</i>	
Dr. Rachel Naomi Remen	14 TL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi</i> : R. Sheldrake	15 TL
<i>Yönlendirmeli Gevşeme Uygulaması</i>	
<i>Audio CD</i> : Reşat Güner.....	15 TL
<i>Zamanda Yolculuk</i> : J. H. Brennan	11 TL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i>	
<i>Gevşeme Teknikleri</i> : Reşat Güner	11 TL
Kozmos Yayınları	
Fiyat Listesi	
<i>Sakin Zihne Ulaşmak</i> : Robert Ellwood.....	9 TL
<i>Güç Noktalarımızı Keşfedin</i> : K. S. Davis	9 TL
<i>Kendi Kendine Gevşeme</i> : Karl O. Steober	9 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi

Robin Norwood

240 sayfa
Meta Yayınları

Yaşamın en zor sorularını yanıtlayacak bir rehber olan Robin Norwood'un *Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi* adlı kitabı, hem kadın hem erkek okuyucuları Ruhun krallığının derinliklerine bir yolculuğa çıkarıyor, "Bana ne oluyor?", "Neden acı çekeriz?" veya "Bedenim bana ne anlatmaya çalışıyor?" gibi en derin ve bizi en çok rahatsız eden sorulara devrimci bir bakış açısı sunuyor.

Bu eser "Yeni Çağ" (New Age) akımının Batı'daki genel oluşumunu ve içinde yer alan temel ilkeleri ortaya koyan sade ve sağlıklı bilgilerden meydana gelmiş bir çalışmadır. Yeni Çağ Akımı, ruhsal kökenli bilgilerden modern bilimsel yaklaşımlara, kadim ezoterik öğretilerden modern çağın psikik yaşam uygulamalarına dek uzanan çok geniş bir bilgi birikiminin sonucunda şekillenmiş esnek ve yenilenmeye açık, anonim bir dünya görüşüdür.

Yeni Çağ Akımı

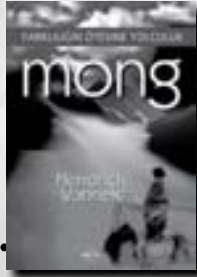
Lorna St. Aubyn

144 sayfa
Ege Meta Yayınları

Mong

Hendrick Vannek

176 sayfa
Meta Yayınları

Hendrick Vannek'in kahramanı Mong, hür iradesiyle seçtiği bir avuç harfle farklılığın ötesine doğru bir yolculuğa çıkarken her eylemiyle bize şu gerçeği hatırlatıyor. "Dünyadayız ama dünyaya ait değiliz." Farklılığın ucubelik olmadığı bir zamandayız. Mong'ı ve kitabı değerli kılan da bu!

Bu dokunaklı kitapta, asızın yaşamdan kopan çocukların, ümitsizlik içindeki anne babalarına ötelemenden gönderdikleri mesajlarda, kişiyi ölümden sonra nelerin beklediğini, insana özgü sözlerin elverdiği ölçüde nasıl anlattıklarını okuyacaksınız.

Umut Habercileri

Paolo Giovetti

192 sayfa
Ruh ve Madde Yayınları